

20 MILIONS D'EUROS pàg 8
Aprovada la nova
comissaria de la Guàrdia
Urbana al districte

BARCELONA COMERÇ pàg 18
Josep Xurigué reivindica
el potencial de la ciutat per ser
capital europea del comerç

línia sarrià santgervasi

15 anys

Abril 2024 · Núm. 160 · liniasarria.cat

L'Ajuntament mantindrà el carril bici de la Via Augusta

L'informe encarregat pel consistori justifica la seva utilitat i la plataforma ciutadana Bici Augusta ho celebra pàg 8

**"Escrivint
'La Passadora'
he volgut tirar
la tovallola"**

Entrevista a l'escriptora
Laia Perearnau

pàg 3

Foto: Joanna Chicheinitzky

ESPAI REFERENT pàg 8

Estrenat l'equipament
per a dones sensellar
Rosario Endrinal

A FONTS pàgs 16 i 17

El Tram celebra 20 anys:
el transport més ben valorat

CULTURA DE BARRI pàg 20

Es commemoren 600 anys
de gegants a la ciutat

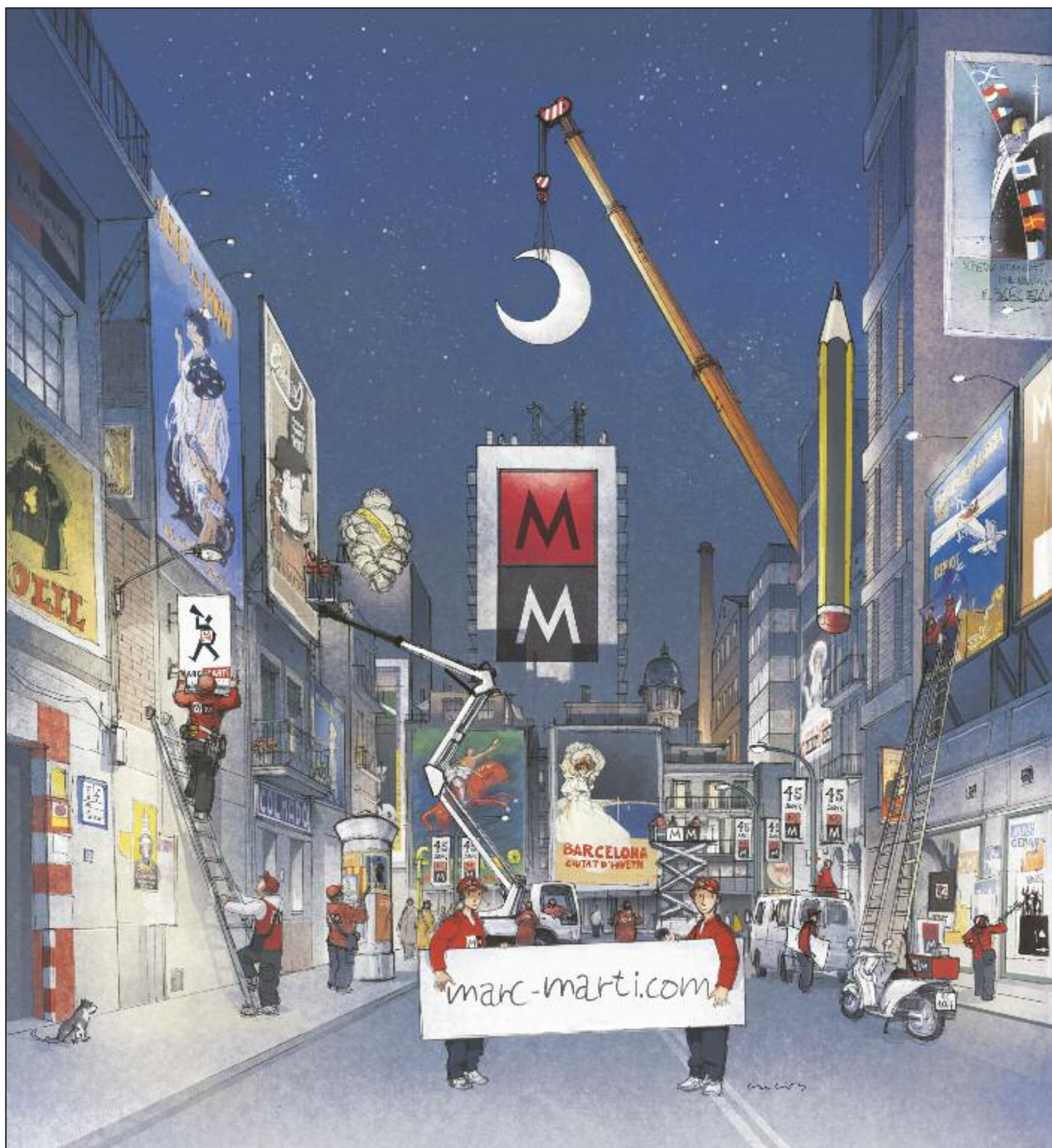
Home
BCN
PROMOCIONS & CONSTRUCCIONS

Home Homeing
ALUMINI & VIDRES

si pots somiar-ho, nosaltres podem fer-ho

C. Padilla, 243
08013 BARCELONA
T. 938 827 706
admin@home-homing.com
www.home-homing.com
Magatzem: Pte. Urset, 3

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Foto: Joanna Chichelnitzky

“No em faig la idea que el públic llegeixi els meus llibres”

Maria Cerezuela
SARRIÀ

Com està sent l'acollida del teu nou llibre *La passadora* per part del públic?

Està anant molt bé, ja anem per la segona edició quan fa només un mes que la vam publicar. No m'ho crec [somriu]. La primera edició han estat 5.000 exemplars venuts i 3.000 més la segona, i no m'ho crec.

No t'ho esperaves?

No, sempre és una sorpresa. Amb *Francesca de Barcelona* també va ser-ho guanyar el premi, i tot va ser molt precipitat, perquè el vaig escriure, em vaig presentar al premi i el vaig guanyar, i gairebé no vaig poder-ho pair. Encara no em faig a la idea que el públic llegeixi els meus llibres [riu].

Què atrau de *'La passadora'*?

Els passadors són uns personatges una mica romàntics, d'entrada atrauen, perquè es dedicaven a salvar gent que fugia de la mort. Però el fet que sigui una dona és un afegit inèdit, no se n'ha sentit massa a parlar, i quan vaig començar a investigar-ho llegia molt sobre els homes passadors, no pas sobre les dones.

I com reaccionaves, que no se'n parlés, de les dones?

Jo em preguntava: “Com pot ser

que no existissin referències cap a les dones catalanes, si n'hi havia sobre les franceses?”. Em neguitejava molt, i a partir d'aquí vaig decidir fer una recerca i en van sortir.

En la presentació del llibre als mitjans de comunicació vas dir que tenies la sensació d'haver descobert la punta de l'iceberg. Creus que *'La passadora'* podria donar lloc a una investigació més profunda?

I tant, i m'encantaria. Hi ha molts investigadors sobre aquest tema, i segur que a moltes dones els pot interessar rescatar aquestes figures, i crec que *La passadora* podria ser l'inici d'una investigació, perquè és un desert, no hi ha res.

Com ha estat la tasca d'entrar en aquest desert i treure'n l'entrellat per escriure aquesta història?

Ha estat difícil i en alguns moments he volgut tirar la tovallola, de frustració i de ràbia, arran de les portes que es tancaven.

Per què es tancaven?

Per misogínia i masclisme, i fins i tot per l'actitud de les dones d'autocensurar-se. En aquesta generació adoptaven uns preceptes que no eren els seus, però que ja els anaven bé. En aquesta investigació m'he trobat testimonis que no prosperaven, però vaig trobar-ne que sí, com en Florenci Crivillé, que em va ajudar molt.

Laia Perearnau / Escriptora

Laia Perearnau és l'autora de *La passadora* (Columna, 2024), una novel·la històrica que se situa durant la Segona Guerra Mundial entre Andorra, França i Catalunya, i en què destaca una figura poc coneguda, la de les passadores. Ens en parla des de la plaça de Sarrià, barri on viu.

Tenies clar com havia de ser el personatge de la Sol Mentrut?

Volia que fos un personatge molt real, no polititzada ni amb una ideologia molt marcada. També volia que anés evolucionant, que la Sol no es quedés durant tot el llibre sent la pobra pagesa que no sap de què va el món, així que vaig fer que fos curiosa, que s'acabés convertint en allò que la tenia atemorida, i és

“Sarrià abans era un poblet, però ha vingut molta més gent i l'escenari ha canviat”

una evolució que marca molt el final de la novel·la.

Tornes a repetir la fórmula de *'Francesca de Barcelona'*. Partint d'un fet real crees una novel·la. Com t'has implicat en aquesta manera de treballar els llibres?

Bé, et diré que *La passadora* és una novel·la que he patit, el procés ha

estat molt feixuc, he trigat un any a fer-la. Però amb *Francesca de Barcelona* va començar perquè vaig llegir un llibre d'una professora meua i vaig trobar-me amb el personatge, que va existir, i també tenia la documentació. De fet, pensava que ja s'hauria escrit algun llibre sobre ella, però no hi havia res, i tot va anar molt rodat. A *La passadora* he fet un compendi de personatges, i el que intento sempre és trobar una actriu de cinema que m'inspire.

Tu ets periodista, guionista i historiadora: les dues novel·les han estat la millor manera per a unir les tres Laies?

Potser sí, i la que menys s'hi veu és la periodista, perquè no m'hi reconec gaire. En canvi, m'agrada molt la història i aprofundir en els documents, i m'agraden molt els guions i analitzar sèries. El que m'ha dit molta gent, però, és que es nota que estic acostumada a escriure per a televisió, perquè m'han educat a optimitzar molts verbs i anar al gra, a utilitzar un

llenguatge molt ràpid i a fer escenes visuals.

Pel que fa a Barcelona, podríem dir que has anat tastant diferents barris?

Bé, tampoc tants [riu]. Vaig néixer a Gràcia i estudiava a l'Escola Tàber, a Sarrià, en una antiga torre del segle XVIII. Amb els anys, vaig tornar a Gràcia i vaig passar-hi gran part de la meua vida, però de gran, casada i amb fills, hem vingut a Sarrià.

Com veus Sarrià respecte de quan hi estudiaves?

L'escenari humà ha canviat, abans era un poblet i hi havia un nucli molt lligat al barri i de moltes entitats. Ara ha vingut molta més gent i s'ha difuminat un pèl. Aquesta gent no s'estima tant el barri.

Manté l'essència, però, el barri?

Sí, hi ha veïns que hi han viscut tota la vida, però hi ha un parell d'escoles amb moltes classes i això ha provocat que hi hagi un canvi en la població del barri.

Tribuna

Bombolla de proximitat

per Arnau Nadeu, director editorial de *Línia*

Aquest no és un article qualsevol. O no ho hauria de ser. El paper que el sustenta l'ha pagat un grup de comunicació que aquest 2024 celebra 25 anys. Es diu aviat. Quan l'editor David Centol va fundar el Grup Comunicació 21, jo només tenia 10 anys. Tinc pocs records d'aleshores. La meua memòria infantil és desmemoriada, que diguem. Una de les coses que sí que m'han quedat gravades, però, és aquella por de finals d'any que els sistemes informàtics poguessin fallar pel canvi de dígit del mil·lenni –de 1999 a 2000– i provocar el caos. Ho recordeu? Finalment, dissabte 1 de gener del 2000 només es van detectar problemes menors, gairebé anècdotes.

Episodi curiós a banda, aleshores tothom tenia clar que l'inici del nou segle el marcarien els avenços imparables de la informàtica i les noves tecnologies. I la resta, com s'acostuma a dir, ja és història. Avui la por ens la porten la intel·ligència artificial i altres reptes que probablement no acabaran en anècdota. De fet, vida i preocupació són fidels companys de viatge. Especialment al nostre gremi, on fa tant temps que convivim amb previsions apocalíptiques i morts anunciades.

Però aquí estem. Tacant de tinta un preciós paper cuixé que fa 25 anys que s'imprimeix. Contra tot pronòstic. A contracorrent. Rebel·lant-se davant de to-

Aquell periodisme que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques

tes les adversitats. Qui coneix el David sap de què parlo. Pujar, baixar, tornar a pujar. I des de baix, un mes d'abril del 2013 em va donar l'oportunitat de sumar-me al carro dels *Línia*. Aquell jove que venia de la Catalunya Central, on el periodisme de proximitat era –i és– gairebé l'únic altaveu mediàtic del territori, provaria de fer, precisament, periodisme de proximitat a la gran metròpoli. És difícil que no t'envaeixi la nostàlgia quan mires enrere. Sobretot quan el camí ha estat bonic. Que no fàcil. Gens. Però bonic. Quantes coses que hem fet... I que ràpid que ha passat tot. "Viure és urgent", que deia l'enyorat Pau Donés.

Hi pensava el passat 30 de novembre assegut al costat del David en una butaca del Palau de la Música, convidats a la Nit de l'Ara, mentre es projectava un videoresum de l'any amb els fets més rellevants del 2023. Quina sensació més estranya... Semblava que fos el resum d'una setmana. Quines ganes d'aturar el temps, de frenar, de viure lent. Quina barreja de vertigen i saturació.

"En aquest univers de milions de senyals que ens atropellen, el periodisme es demandarà en defensa pròpia". De cop, tornava a connectar amb el present. A l'escenari, Esther Vera entrevistava Iñaki Gabilondo, que amb frases com aquesta sacsejava els ànims dels qui l'escoltàvem. "El combat dels mitjans de comunicació és el combat per la independència i la solvència que es converteixi, encara que sigui, en una bombolla de confiança que creï el seu univers", afegia Gabilondo. "Els diaris i els seus lectors construiran un univers de confiança, i en aquest univers cal instal·lar-se. Fent el millor periodisme possible".

Bombolla de confiança. Concepte senzill i alhora complex. Que pot no dir res o dir-ho tot. El cas és que vaig sortir del Palau de la Música repetint-me aquesta idea. Ho vaig trobar brillant. "Ja no construirem territoris tan oberts i tan integrals com abans, holístics. No. Seran bombolles de confiança", insistia Gabilondo. I jo no parava de pensar en el nostre univers *Línia*. En la nostra particular bombolla de proximitat que hem anat fent gran amb els anys. "No hi ha més remei que anar construint petits cossos de confiança, que vagin creixent i que siguin molts" –més Gabilondo. Carrer a carrer, barri a barri, ciutat a ciutat. Des d'aquell periodisme més genuí. El que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques. El que dona importància al que passa a prop, per poc important que sembli. El que sempre hi és, 25 anys després.

Orgullosos de la nostra bombolla de proximitat, dels diaris *Línia* i de l'equip humà que els fa possible, afrontem aquest 2024 amb noves idees, velles conviccions i molta feina per fer. Perquè, com deia Gabilondo aquella nit al Palau de la Música, "el futur el decideix el que fem, el que no fem i el que permetem que es faci". Amén.

Article publicat al número d'hivern 2024 de la revista *Comunicació 21*.

Foto: Freepik

Aquí es piula

Tuits en paper

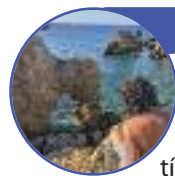
@AngelAguiloP

Aquests dies, com el 90% dels pares amb fills que juguen a futbol, he estat en un torneig de Setmana Santa. Estaria bé que els futbolistes professionals veiessin la influència que tenen en el comportament dels infants. Surten al camp resant, amb looks demencials, arriben al poliesportiu amb necessers sota el braç...

@CarlaVall

Surt a la llum qui va pagar la fiança perquè Dani Alves sortís de la presó. "La revista, coneguda al Brasil, fa grans reportatges de gent important del Brasil, però també a nivell internacional", ha afirmat la periodista, revelant que el mitjà li hauria donat aquest milió d'euros "a canvi d'un reportatge que s'estaria fent ja".

@alexsncimnt

Tanquem el mes de març amb una bona notícia: tongada de pluges a moltes comarques, amb acumulacions totals que superen els 40 o 50 l/m² a les capçaleres dels rius pirinencs! Un final perfecte per a un març plujós (molt plujós a alguns llocs) que ha marcat un bon gol a la sequera.

@perearagones

Les conclusions de l'informe sobre el referèndum d'independència de l'Institut d'Estudis de l'Autogovern són clares: votar sobre la independència de Catalunya és possible en l'actual marc legislatiu i només és qüestió de voluntat política fer-ho realitat. Com l'amnistia.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Arnau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Bici Augusta

L'Ajuntament ha decidit que mantindrà el carril bici de la Via Augusta després d'obrir la possibilitat d'eliminar-lo. La Plataforma Bici Augusta ha estat al peu del canó reivindicant la infraestructura i la seva utilitat per als veïns.

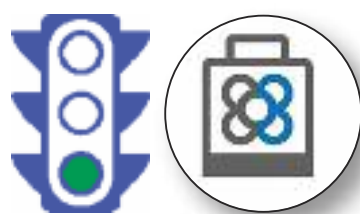
pàgina 8

Ajuntament

L'Ajuntament va estrenar a principis de març la Llar Rosario Endrinal, un centre pioner a l'Estat i a Europa d'habitatge col·laboratiu per a dones soles, majors d'edat i que han hagut de viure al carrer llargs períodes de temps.

pàgina 8

Barcelona Comerç

L'entitat continua impulsant la candidatura de Barcelona per ser escollida capital europea del comerç de proximitat. Aquest març ha fet una gira per difondre el projecte i per parlar de la situació del comerç de proximitat a Europa.

pàgina 18

El + llegalit

líniasarrià.cat

- 1 Les paraules del mestre de la Salle Bonanova que va agredir sexualment un alumne i fillastre
- 2 L'Ajuntament mantindrà el carril bici de la Via Augusta
- 3 Aprovada la inversió per construir la nova comissaria de la Guàrdia Urbana
- 4 El cementiri de Sarrià, un viatge en el temps a l'antiga vila que es va annexionar a Barcelona
- 5 Prohibit fer foc al bosc

Safata d'entrada

Déjà-vu

per Francesc Reina

La *viè est ondoyante*, escriu Montaigne, una observació molt encertada contra el fanatisme, la incomprensió i el dogmatisme que, per èpoques, sembla augmentar: "L'home és sens dubte un tema meravellósament inútil, divers i ondulant". Vivim en una societat procliu a la consigna, on la veritat ja no és necessària per convèncer; qui parla bé sembla que té més raó, per això estem plens d'ensarronadors; hi ha molt pocs galliners i moltíssims galls que busquen, més que conversar, fer-nos canviar d'opinió. El llenguatge és la moneda més devaluada, representa un marc relatiu, dubtós i discutible.

Tot i així, prendre decisions és una prerrogativa exclusivament humana. Robert Sapolsky comenta que cada dia estem decidint sobre circumstàncies que no sempre estan a les nostres mans. El neurobiòleg parla de determinisme, d'una llarga cadena on cada moment és el resultat d'una experiència anterior. No hi ha res que succeeixi sense una explicació. Tota mena d'aspectes influeixen en el nostre comportament. Som el resultat d'allò que no podem dirigir, per molt de talent i esforç que es tingui.

Però treballar i investigar en el camp social no és una ingenuïtat, no interfereix en l'anàlisi per col·locar les coses al seu lloc. Caldrà acceptar que algunes persones són tractades molt millor que la mitjana, igual que altres reben una atenció molt pitjor per qüestions sobre les quals no tenen cap domini. Gran part de la humanitat no té la mateixa sort i encara que no

és culpa seva, restar mancats d'habilitats no sembla ser una explicació convincent.

Sabem prou per entendre que les vides de certes poblacions menys afortunades mereixen ser visibles i que el principal determinant d'un baix estatus té a veure amb un context cultural ple d'insuficiències que provoca *handicaps* cognitius, inseguretat emocional, fragilitat educativa i baix capital relacional, com apuntava Bordieu. Patir necessitats divideix la població en dos, amb tots els seus matisos; després hi ha els que fluctuen depenent de canvis a favor o en contra i, finalment, els superbs, rics i poderosos que consideren els seus mèrits resultat del propi esforç i dedicació. Les capes desfavorides no limiten la seva existència a una qüestió exclusiva d'accés a béns materials, no es tracta només de desigualtat sinó de la manera com es mira per comprendre-la.

No és gens fàcil escriure sobre persones que no coneixem, no és fàcil fer relats de supervivència encara que, aparentment, parlem la mateixa llengua. Hi ha massa turistes de la caritat que es compadeixen de les desgràcies dels pobres i se'n van a dormir amb el cor ben ample, explica el director de cinema Mateo Garrone. Les històries han de trobar el seu moment,

l'important és narrar-les des de la humilitat, sense intrusismes. Reconstruir viatges és una manera d'humanitzar el relat, posar-li cara a fets que generalment només es coneixen per xifres. Darrere de cada narració hi ha una família, un desig, un seguit de somnis, i és important fer-ho palès mostrant el que habitualment està amagat.

Però hem de vigilar de no convertir la desgràcia en un espectacle, el dolor no ha de ser argument per a una bonica biografia o un magnífic projecte. Per configurar un discurs convincent és important encertar en allò que creiem que és bo: cultivar actituds de compromís amb els reptes cívic. No ens havíem fet mai tants petons, escrivim les millors poesies alhora que segueixen les morts injustes, discriminacions per gènere, ètnia, racialització, edat, ubicació geogràfica, deslocalització... Som una espècie plena de contrastos.

També anomenada paramnèsia, el *déjà-vu* tracta de la sensació d'haver viscut una situació amb anterioritat sense que això, necessàriament hagi passat. Són errors inofensius en la percepció de la memòria. Distraccions del cervell. L'experiència del *déjà-vu* es dona més sovint entre persones amb millor nivell socioeconòmic i educacional.

Línia Sarrià no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#LaMona

@mhistoriacat: La Mona és una de les tradicions més populars i arrelades de Pasqua, però té un significat incert. És una tradició del segle XV que es remunta a l'època romana.

#VisibilitatTrans

@BelOlid: El 31 de març és el dia de la visibilitat trans. La gent còmoda amb el gènere en què ha crescut decidí el preu que hem de pagar per fer-nos visibles.

#Lavapiés

@JkbRivero: La brutal agressió policial gravada per un veí a dos joves africans a Lavapiés ha passat desapercibuda. Si no són futbolistes, el racisme no interessa.

Més feminisme contra l'antifeminisme

per Dolores Sabater

Es dubtes de com es materialitzaria l'antifeminisme de la dreta a la Badalona governada pel PP han quedat del tot esvaïts aquest març del 2024, després que ja en vam tenir un bon tast el novembre del 2023, quan el PP es va negar a aprovar la moció que reclamava una rectificació pels comportaments greument masclistes de l'alcalde. *El masclisme mata, senyor Albiol!* va ser l'article on ho denunciàvem. Hipocresia seria la paraula. Perquè a diferència del mall gruixut i barroer amb què va actuar durant el seu govern 2011-2015, en què el Partido Popular va desmantellar les tímides polítiques d'igualtat impulsades històricament pel PSC, ara actua amb tisora fina, perquè no sigui dit. Amb tisora fina, però afilada, el partit del *feminismo liberal* continua el desmantellament, per una banda, i pretén guardar les aparences, per l'altra. No revertir la realitat lamentable dels serveis d'atenció a les violències contra les dones és una trista mostra d'aquesta actuació calculadament sibil·lina. El 2011 va despatxar impropriadament el personal, va tancar el servei i el va convertir en una caricatura. Ara guarda les aparences, però no hi aposta. Hipocresia pura i dura. D'altra banda, i com a exemple també, no tenir més remei que obrir el SAI, que es gestava des del 2016, li ha anat molt bé per enfortir aquesta aparença. I per cert, un servei molt celebrat. Una altra cosa és amb quina musculatura el fa funcionar.

El passat 8M, per exemple, el PP de Badalona va subscriure sense pudor el manifest de la Diputació, antipatriarcal i transfeminista. Fantàstic. Però el va contrarestar amb els fets i les declaracions pròpies, com va fer en imposar, a l'acte institucional a la plaça de la Vila, el protagonisme del poder municipal masculí, amb un parlament del tinent d'alcalde Daniel Gracia per matissar i fer contrapès als atreviments del manifest. I ho va rematar enviant, aquell mateix dia, un regidor home a la tertúlia de *Badalona Comunicació*, en comptes d'enviar-hi una regidora dona tal com el mateix conductor del programa, el periodista Carles Tornero, havia demanat. Però és que, a més, el regidor Daniel Aguilera, que va usurpar aquest protagonisme, ho va fer amb unes intervencions d'absolut negacionisme del masclisme i del patriarcat. Tota una declaració de principis.

També ha sigut tota una declaració de principis que el cartell eliminés l'expressió "dia de les dones", que tornés a parlar d'igualtat en comptes de reivindicar directament els drets de les dones i que tingués una imatge banal en comptes de reivindicativa. És una forma

de posicionar-se en aquest nou discurs que l'amenaça de perdre els privilegis ha arrencat del masclisme més immobiliari: "Senyoretas, aquest vostre feminisme l'esteu portant massa lluny". L'oxímoron de feminisme liberal que fa servir l'equip de l'alcalde de Badalona es delata per si mateix. En un món on tot està pensat i estructurat sobre la base que l'home ha de ser superior a la dona, on l'home ostenta majoritàriament el poder polític i econòmic i on els seus privilegis se sustenten en bona part en l'explotació de les dones com a classe obedient i com a mà d'obra gratuïta o molt mal pagada, és matemàtic que en un marc liberalista les dones sempre tindrem les de perdre. Al voltant d'aquest 8 de març, els mitjans es van afanyar a difondre una enquesta que alerta que hi ha un estat d'opinió creixent sobre la valoració que el feminisme està reclamant massa. És una manera de fer por, un intent d'aturar la força d'a-

Saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat ha d'enfortir la lluita

quest crit d'empoderament imprescindible per fer una societat millor per a tothom. S'han d'escoltar aquests indicis, és important saber-ho. Però no pas per frenar, sinó tot el contrari. Per constatar que cal continuar, i encara amb més empenya, perquè qui viu en el privilegi no es queixa si no el veu en perill. I saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat no pot fer res més que enfortir la lluita i l'empoderament de les dones.

Ben lluny d'empetitir-se davant l'ostentació de poder patriarcal, masclista i liberal que fa l'equip de govern absolut del Partido Popular a Badalona, el feminisme local no para de créixer. I no només es mesura per la gran quantitat de dones que sortim a ocupar els carrers a la manifestació. El mateix dia que a la tertúlia escoltàvem els disbarats del regidor d'Albiol negant evidències com la desigualtat salarial per gènere, fins i tot després de citar-li la denúncia feta per Aitana Bonmatí en representació del futbol femení per les escandaloses diferències de salari entre jugadors homes i jugadores dones a la Champions, aquell mateix dia i uns minuts abans una jove i brillant Adriana Torroella, del grup Fahafahana, representava la veu

de la lluita i de l'esperança per a moltes noies i dones de la nostra ciutat. Als barris, les dones no s'aturen mai, teixint comunitat reivindicativa i aportant la mirada de gènere i l'enfocament feminista a totes les lluites, per fer emergir aquesta sororitat combativa que ha de canviar definitivament la minorització actual del poder de les dones en les decisions que es prenen a la ciutat, sobre totes les coses que afecten la vida i la manera de viure-la. Destaquen grups com Dones de Llefià pel seu activisme constant i divers, enxarxat i transversal. I poso dos exemples a continuació de noves lluites que s'obren amb força a Badalona gràcies a la mirada feminista.

Dilluns 18, de la mà d'Anastasia i Òmnium, vam ser testimonis d'una lluita per la memòria democràtica antifranquista que, amb la perspectiva de gènere, ha aconseguit desenterrar un episodi que la transició havia volgut ocultar: l'existència d'una institució carcerària i tremendament repressiva que va operar fins a l'any 1985 per deixar ben clar que les dones havien de ser obedients i emmotllar-se als estàndards que el règim nacionalcatòlicista imposava. Amb la participació activa d'ordes religiosos –a Badalona, al convent de les Adoratrices va donar servei durant uns anys aquesta institució, el *Patronato de Protección de la Mujer*– es volia reeducar qualsevol dona que no fos prou obedient.

Divendres 8M, i tal com s'ha fet ressò aquest mateix diari, el Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional va ocupar l'Institut català de les dones per reclamar l'atenció de la Conselleria de Feminismes. Ser cuidadora de per vida de criances complexes i perllongades deixa milers de mares fora del mercat laboral i de les prestacions, i les aboca a uns nivells de patiment i d'esgotament que té conseqüències en la salut. La manca de drets derivada del capacitisme discriminatori envers les persones amb diferents capacitats arrossega també qui se n'ocupa a nivell familiar, un 90% dones. Si les cures són el sector més feminitzat i més precaritzat de l'actual sistema de repartiment de tasques al nostre país, les cures que recauen en les famílies per incomparança de les polítiques públiques són l'avantguarda del maltractament institucional. L'abús de cures és violència. Que a Badalona hi hagi una coordinació local a nivell de Baix Besòs d'aquest Sindicat de Mares (i germanes) és una gran notícia.

Sens dubte, per combatre el feminisme hipòcrita del PP i el seu antifeminisme, cal més i més feminisme. I a Badalona, en això tenim les de guanyar.

Les millors perles

Quaranta anys després que es cometés un assassinat a Oregon, als Estats Units, s'ha resolt el cas i s'ha descobert el responsable dels fets. Ha estat gràcies a un xiclet que va llançar, a través del qual s'ha analitzat el seu ADN.

Mai una compra a la plataforma de roba Shein havia estat tan sorprenent. Una clienta nord-americana, en rebre el paquet, va trobar un flascó de sang i una llauna de mongetes. L'empresa de transports l'hauria manipulat.

Un jove *tiktok*er s'ha fet famós per no rentar-se els cabells. En concret, fa gairebé 600 dies que no fa servir xampú i el seu objectiu és arribar fins als 1.000 dies. Esperem que no es converteixi en una nova tendència.

La Setmana Santa sempre deixa imatges per al record. A Bilbao, es van oblidar de tallar el trànsit i una processó va passar entremig de cotxes i autobusos. Els mateixos nazarens havien d'anar aturant els vehicles.

Alex Recolons/ACN

LA FOTO

DISTRICTE LGTBI

La intimitat LGTBI+, a dues exposicions fotogràfiques

El Centre LGTBI de Barcelona presenta fins al 31 de maig dues exposicions fotogràfiques que posen el focus tant en la realitat com en la ficció de la intimitat de les persones LGTBI+. Les mostres es titulen *Encarnar la ferida* i *Un archivo inexistente*.

Pel que fa a *Encarnar la ferida*, la premissa de l'exposició és "com es transformen els afectes d'un vincle arran d'una mastectomia en una persona de gènere dissident? I quines complexitats impliquen aquestes experiències en persones neurodivergents?".

Mitjançant càmeres analògiques d'un sol ús, la mostra fuig de la romantització de les cures i, des de la tendresa, estableix un diàleg complex amb l'humor, la despersonalització, el dolor i la disfuncionalitat.

Al cap i a la fi, *Encarnar la ferida* és un projecte fotogràfic que centra la mirada en l'afectivitat d'un vincle format per persones no binàries neurodivergents.

Un dels propòsits de l'exposició és allunyar-se de la voluntat d'explicar les vivències com si fossin universals. En comptes d'això,

fa públic allò que es concep com a domèstic o privat, polititza la intimitat i gesta un relat quotidià com a memòria pròpia.

Encarnar la ferida és un projecte a càrrec de *cymbionte colectiv_*, un col·lectiu artístic i curatorial que treballa des de l'experiència situada i l'activació de metodologies *queer*.

Les mostres posen el focus tant en la realitat com en la ficció de la intimitat de les persones LGTBI+

Pel que fa a *Un archivo inexistente*, és un projecte que conté imatges fictícies. Parelles homosexuals i persones *queers* o no-binàries de classe treballadora, situades a principis del segle XX a Amèrica Llatina, posen davant la càmera. Les fotografies han estat creades amb intel·ligència artificial.

Felipe Rivas San Martín, responsable de

la mostra, fa un exercici "retrofuturista" i a través d'algoritmes reimagina i crea un passat *queer* i local.

Tal com explica el crític *queer* cubà-estatunidenc José Esteban Muñoz, una de les conseqüències de la cultura heteronormativa és que l'experiència *queer* del passat no va poder deixar registre. Encara menys per a les persones del sud global i de classe treballadora.

L'exposició de Felipe Rivas San Martín, artista visual xilè, assagista i activista sexe-gènere dissident, compila un conjunt d'imatges estranyament commovedores i afectives. Són versemblants a simple vista, però amb una mirada més atenta desvelen les imperfeccions, profundament *queers*, d'una tecnologia en procés de desenvolupament.

Les dues exposicions fotogràfiques es poden visitar de manera gratuïta al Centre LGTBI de Barcelona, situat al carrer Comte Borrell, número 22, en el seu horari habitual d'obertura. Les mostres formen part del cicle d'activitats *Interferències. Memòries col·lectives* que porta a terme el Centre LGTBI.

FLAIXOS AMB ORGULL

El Consell d'Europa, al Centre LGTBI

Durant els dies 18 i 19 de març, el Centre LGTBI de Barcelona va acollir la reunió del Consell d'Europa sobre la resposta policial als crims d'odi LGTBI-fòbics, davant l'augment de les denúncies.

L'objectiu va ser analitzar i revisar de manera integral el Manual de Formació del Consell d'Europa pel que fa als delictes al voltant de l'LGTBI-fòbia.

La trobada era coorganitzada pel Consell d'Europa, Gaylespol, associació de policies LGTBI d'Espanya, i l'European LGTBI Police Association.

Debat i projecció d'Alteritats

El 26 d'abril a les 17:30 hores, el Centre LGTBI projecta el documental *Alteritats*, que recull les veus d'una diversitat de dones lesbianes residents a Catalunya de diferents generacions.

Després de la projecció del documental, tindrà lloc el col·loqui amb Alba Cros Pellisé, una de les directores d'*Alteritats*, i amb participants del film. L'activitat es fa en col·laboració amb el grup de dones del Casal Lambda.

Afrontar l'embaràs en companyia

L'últim dimarts de cada mes, a les 18 hores, l'Associació de Famílies LGTBI organitza una sessió del grup de suport a l'embaràs o a l'espera d'una criatura per part de famílies del col·lectiu.

La trobada es fa via Zoom i va a càrrec de Lúcia Sánchez i Laura Bassolas. Totes dues són psicòlogues clíniques, mares i membres de l'entitat.

El grup de suport té l'objectiu de compartir i donar resposta a les dificultats que puguin sorgir en aquest procés, especialment dins de les famílies LGTBI+.

Foto: cymbionte colectiv_ / Centre LGTBI

Les lesbianes posen en comú la seva memòria, fins ara silenciada

Foto: Camila González S. / Centre LGTBI

En el marc del Dia de la Visibilitat Lèsbica, el 25 d'abril a les 18 hores tindrà lloc la taula rodona *La història de les lesbianes a Catalunya* al Centre LGTBI de Barcelona.

La invisibilització, el silenci i l'ocultació han marcat la (no) història de les lesbianes a Catalunya i arreu del territori. Escriure i compartir la història, en primera persona i en plural, des de les bases del moviment i amb les seves protagonistes és una tasca imprescindible per reconèixer un passat existent, però invisible, que ha deixat empremtes.

I això és justament el que pretén fer la taula rodona *La història de les lesbianes a Catalunya*: ser un espai on debatre sobre la pròpia memòria i posar el focus en les seves his-

tòries, també com un acte de justícia. La taula rodona estarà formada per Isabel Franc, escriptora, humorista i professora al Màster de Gènere i Comunicació de la UAB; Mercè Otero, professora jubilada i activista feminista; Marta Estella, militant lesbofeminista retirada i lingüista; i Maio Serrasolsas Moreno, cantant transfeminista i activista lesbiana. Totes elles són les protagonistes d'una història silenciada, i per això faran memòria sobre les lluites que les han precedit.

L'entrada a l'acte és gratuïta i lliure fins a completar l'aforament, i se celebrarà al Centre LGTBI de Barcelona, situat al carrer Comte Borrell, número 22. A més, hi haurà interpretació en llengua de signes catalana.

L'Ajuntament farà una inversió de 36.000 euros a la Casa Tosquella per evitar que el seu deteriorament es faci més gran mentre avança l'avantprojecte que l'ha de convertir en un casal per a gent gran.

L'Ajuntament mantindrà el carril bici de la Via Augusta

» L'informe que va encarregar el consistori justifica la seva utilitat
» També es faran canvis per intentar solucionar les retencions

MOBILITAT ▶ S'ha acabat el serial. L'Ajuntament va confirmar el 12 de març que mantindrà el carril bici de la Via Augusta tal com està fet actualment. El seu futur havia quedat a l'aire després que el passat mes d'agost el govern de Jaume Collboni encarregués un informe a una consultora externa per avaluar el seu futur. Alguns partits també havien demanat que s'eliminés.

Ara, amb aquest informe a les mans, el govern ha decidit mantenir-lo perquè el seu nivell d'utilització així ho justifica, ha explicat el mateix consistori. Tanmateix, i per intentar donar resposta a les retencions que tenen lloc en determinats moments i especialment a la cruïlla de la Via Augusta amb la ronda del General Mitre, l'executiu socialista aplicarà un seguit de canvis al tram comprès entre el carrer de Ganduixer i el carrer de Dolors Monserdà amb l'objectiu d'incremen-

L'Ajuntament manté el carril bici de la Via Augusta. Foto: X (@AugustaBici)

tar la fluïdesa del trànsit i millorar el servei de bus.

A més, s'augmentarà el temps de gir dels vehicles des de la Via Augusta cap a la ronda General Mitre (sentit Llobregat) i es reconfiguraran els carrils de la via en sentit Besòs.

“Les mesures tenen com a prioritat mantenir la velocitat comercial de les línies d'autobús de la Via Augusta i prioritzar el pas del transport públic, fent-ho compa-

tible amb el carril bici”, resumeixen des del consistori.

SATISFACCIÓ DE BICI AUGUSTA

La plataforma Bici Augusta va celebrar la notícia amb molta alegria després d'haver reivindicat durant molt de temps la importància d'aquest carril bici. “El carril és una petita aportació per fer una ciutat i un planeta una mica més segur, saludable i sostenible”, afirmen des de Bici Augusta.

Aprovada la nova comissaria de la Guàrdia Urbana

EQUIPAMENTS ▶ L'Ajuntament ha aprovat una inversió de 19,9 milions d'euros per construir la nova comissaria de la Guàrdia Urbana del districte. La Comissió de Govern va donar llum verda al nou equipament el passat 21 de març. Des del 1988, la policia barcelonina desplegada al districte ocupa una part de la finca de Can Ponsic, a l'avinguda J. V. Foix, i comparteix espai amb l'Escola Municipal de Música. El nou equipament es cons-

truirà al número 103-109 de la mateixa avinguda, a tocar de la ronda de Dalt. Tindrà una superfície total de gairebé 5.000 metres quadrats construïts i més de 3.800 útils i distribuïts en sis plantes, dues d'elles soterrànies. La previsió és que entri en funcionament a finals de 2026.

El projecte de la nova comissaria es va aprovar a principis del 2019, després que ja s'havia constatat que l'actual de Can Ponsic havia quedat petita.

Una imatge virtual de la futura comissaria. Foto: Ajuntament

Una llar per a les sensellar

Collboni, durant l'acte d'obertura de la Rosario Endrinal. Foto: Ajuntament

EQUIPAMENTS ▶ Rosario Endrinal, la llar per atendre i acompanyar dones sensellar, va obrir les portes a principis de març. Es tracta d'un centre on l'estada de les dones que hi entrin és indefinida i no està condicionada al procés d'acompanyament social. A més, el nom és en memòria de Rosario Endrinal, una dona sense llar que va ser assassinada, cremada viva, en un caixer del districte.

El nou equipament està situ-

at en un solar cedit per l'Ajuntament al barri de Sarrià, té deu habitacions i està gestionat per l'Associació Assís a través de l'Institut Municipal de Serveis Socials.

El nou equipament, pioner a l'Estat i un dels pocs d'Europa, es basa en la metodologia *Communal housing first*, on els habitatges, tots en un mateix edifici, disposen de serveis comuns. És un model d'habitatge col·laboratiu i, per tant, les persones que hi viuen intervenen de ma-

nera activa en la gestió de la vida quotidiana.

La llar té deu allotjaments individuals totalment equipats i amb cuina pròpia. L'edifici té zones comunes, de gestió col·lectiva i d'acompanyament socioeducatiu. A més, les dones que hi vagin a viure també podran anar amb els seus animals de companyia, si és que en tenen.

Amb tot, la llar respon a l'estratègia municipal per lluitar contra el sensellarisme femení.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

El Tibidabo comença una temporada plena de novetats

El Tibidabo va estrenar el passat 2 de març una temporada que arriba farcida de novetats. Fotos: Ajuntament

BARRIS AL DIA ▶ El passat 2 de març el Parc va inaugurar la temporada 2024 amb atraccions noves, espectacles renovats i el mateix compromís amb la sostenibilitat, la solidaritat, l'educació i la voluntat d'oferir experiències úniques.

Una de les novetats estrella està encara en fase d'instal·lació i obrirà a la primavera: la nova atracció de caiguda lliure. Amb 52 metres d'alçada i un disseny circular, oferirà unes vistes panoràmiques úniques de la ciutat a cinc-cents metres per sobre del nivell del mar.

Mentre arriba la caiguda lliure, durant la Setmana Santa s'ha estrenat el nou Espai 666, una nova proposta de terror en la qual, per primera vegada, els visitants poden conèixer i fotografiar-se amb els personatges de l'Hotel 666, l'antic Hotel Krüeger. Després de descobrir els secrets de l'hotel, els visitants s'endinsen en el nou espai on els personatges de terror que viuen al Tibidabo surten dels quadres i els miralls que decoren l'habitació per donar-los un últim ensurt.

El Parc presenta també una nova proposta de la Sala LEGO, el nou CreaTibi by LEGO, un espai educatiu i de lleure on els infants de 3 a 12 anys poden jugar i aprendre fent construccions amb les tradicionals peces LEGO. L'espai, accessible amb cadira de rodes, compta amb la col·laboració d'Abacus Educació i té una programació ideada per a fomentar les vocacions científiques entre la canalla. La decoració s'inspira en l'arribada de la dona a lluna i ofereix materials didàctics perquè

L'atracció de caiguda lliure obrirà aquesta primavera

els nens i les nenes interactuin per primer cop amb la robòtica.

Aquesta nova temporada, els i les visitants del Tibidabo gaudiran dels nous miradors, que es van

reformat l'any passat. El de l'Àrea Panoràmica, al punt més alt de la muntanya i amb les millors vistes de Barcelona, s'ha adequat amb mobiliari nou per millorar l'experiència. Al mirador de la planta Somnis s'hi ha estrenat una exposició d'imatges estereoscòpiques, el 3D del segle XIX. I el nou Mirador 666, ubicat al costat de l'Espai 666, acompanya la proposta de terror d'aquesta emblemàtica planta.

A més, el Parc ha renovat també l'oferta d'espectacles, amb propostes per a tots els públics, i continua impulsant iniciatives solidàries. És el cas de la campanya 'Gotes pel món', que es fa en col·laboració amb el projecte educatiu 'Tu també pots', i que convida les escoles de Catalunya a pensar accions per millorar el món.

CONSOLIDAR EL CREIXEMENT

El Tibidabo estrena la nova temporada amb la perspectiva de mantenir la línia de creixement

dels darrers anys. Va tancar el 2023 amb 681.000 visitants, un 10% més que el 2022, i espera acollir més de 708.000 persones durant el 2024. El nombre de so-

El Parc també ha renovat l'oferta d'espectacles

cis del Tibiclub també va créixer un 8%, i ja són més de 21.600 les famílies usuàries de l'abonament anual.

EL TRANSPORT PÚBLIC, LA MILLOR OPCIÓN

També es confia a arribar als 900.000 viatgers de la Cuca de Llum, el premiat sistema de transport del Parc i l'emblema de l'estratègia mediambiental del Tibidabo. El nou funicular, inclòs en totes les tipologies d'entrada, s'agafa a la plaça del Doctor Andreu

i permet pujar al cim de la muntanya de la manera més ràpida, còmoda i sostenible. Ha guanyat diversos premis internacionals, com ara l'Architizer A+, el LOOP Design, el DAN Paris Design i, més recentment, l'International Design Awards, en la categoria de Sostenibilitat, disseny d'arquitectura verda i d'infraestructures sostenibles.

Per arribar a la plaça del Doctor Andreu, des d'on surt la Cuca de Llum, es pot fer servir diferents busos urbans, com ara el 196, així com la llançadora TibiBus T2C, des de la plaça de Kennedy, o el TibiBus T2B, des de l'aparcament BSM Sant Genís-Vall d'Hebron.

Si pugeu amb el vostre vehicle privat, podeu deixar-lo a l'aparcament del cim del Tibidabo, al camí de Vallvidrera al Tibidabo, 49. Ara per ara, el 80% de les places d'aparcament funcionen amb reserva prèvia, però es preveu arribar al 100% de les places amb reserva, amb l'objectiu de reduir la mobilitat privada com a forma d'accés al Parc.

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Xavi
Casinos

Lucía
Delgado

Fernando
Carrera

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Manuel
S.V. Beuter

Jordi
Martí Galbis

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

línia

**el diari
metropolità**

El foc que cal evitar

► Dedicuem un suplement especial al risc d'incendis davant la campanya més difícil que es preveu

► Comença la prohibició de fer foc al bosc amb una vegetació més seca que mai

Prohibit fer foc al bosc

» Fins al 15 d'octubre no es pot fer cap activitat que suposi un risc d'incendi als terrenys forestals
 » La sequera ha obligat a reforçar els recursos per a la prevenció quatre mesos abans del previst

RISC D'INCENDIS ▶ Des del 15 de març i fins al 15 d'octubre ja no es pot encendre cap foc en terreny forestal. És una altra de les conseqüències de la sequera que ens afecta, una de les més intenses i extenses del darrer segle. L'escassetat de precipitacions en els últims tres anys ha agreujat el risc d'incendis i ha provocat que el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural hagi de prendre mesures extraordinàries.

La prohibició de fer foc en terreny forestal afecta qualsevol acció que pugui desencadenar un incendi en zones boscoses o altres àrees naturals. La norma estableix que en aquests terrenys, estiguin o no poblats d'espècies arbòries, i en la franja de 500 metres que els envolta no es pot encendre cap foc, sigui quina sigui la finalitat.

Hi queda inclosa, per descomptat, la generació de foc, però també actes que puguin causar deflagracions o espurnes en entorns propicis i que requereixin supervisió i precaució per prevenir afectacions ambientals i protegir la seguretat pública. Amb aquest criteri, queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres i les barbacoes, les cremes de residus vegetals i les activitats pirotècniques, entre d'altres. Qualsevol d'aquestes activitats només es pot portar a terme amb una autorització expressa que s'ha de tramitar a través d'un formulari específic a la

Queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres, les barbacoes i la crema de restes

pàgina web de la Generalitat o bé presencialment a les oficines que el Departament d'Acció Climàtica té a totes les comarques.

SEQUERA EXTREMA

La sequera que ens afecta des de fa tres anys ha portat la vegetació de Catalunya a una situació límit. Els mostrejors que porta a terme la Generalitat des de fa més de vint-i-cinc anys evidencien que el contingut d'humitat té una clara tendència a la baixa, i en alguns casos està assolint valors que no s'havien obtingut mai fins ara. La quantitat d'aigua i la verdor de la vegetació no havien estat mai en un nivell tan baix a gran part del país.

Més enllà de la mortalitat de la vegetació, els experts adverteixen que moltes masses afec-

El Grup de Prevenció del Departament d'Acció Climàtica durant les tasques de vigilància. Foto: Nia Escolà/ACN

tades, tot i que encara no estan mortes, ja no es recuperaran i, a més, afavoreixen noves afectacions a les masses del voltant, que cada any estan més dèbils. Tota aquesta vegetació morta o moribunda es converteix en un perillós combustible que en cas d'incendi crema amb molta més facilitat.

Les pluges de les últimes setmanes han fet disminuir el perill a curt termini i han retardat la probabilitat de tenir perill molt alt generalitzat. Tot i això, en aquest context d'un dèficit hídric tan gran, difícilment un episodi de pluja podria resoldre el problema i, ara mateix, àmplies àrees arbrades de la meitat nord del país, tradicionalment fora del radar dels incendis en aquesta època, es troben amenaçades.

Per zones, la Catalunya central, Girona, el litoral i prelitoral central, la plana de Vic i l'interior de les terres de l'Ebre és on hi ha més dèficit d'aigua en la vegetació. Per espècies, són el pi blanc, l'alzina, l'alzina surera, el pi roig i la pinassa.

REFORÇ DE LA PREVENCIÓ

En previsió d'aquesta situació, el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural ha avançat quatre mesos les mesu-

res previstes, i el mes de febrer ja va reforçar les unitats dels Grups Especials de Prevenció d'Incendis Forestals per poder donar cobertura a tot el territori fent feines de prevenció, de vigilància i de primera intervenció d'incendis forestals.

Aquestes unitats porten a terme tasques clau de manteniment d'infraestructures, com el manteniment de la vegetació del perímetre del dipòsit o del subministrament d'aigua, així

Hi ha milers d'hectàrees de vegetació en una situació molt crítica

com la conservació dels camins de la xarxa bàsica de prevenció d'incendis forestals, que inclou les franges auxiliars de trànsit i el manteniment dels giradors per facilitar les maniobres en cas d'incendi. També tenen cura de les àrees estratègiques de baixa càrrega de combustible.

Els tècnics també desenvolupen tasques de vigilància específica als boscos de ribera per prevenir els incendis de borrisol i duen a terme cremes con-

trolades i prescrites de vegetació per mantenir i millorar amb el foc la coberta vegetal. La majoria d'aquestes cremes són per al manteniment i la millora de pastures a l'alta muntanya i afavoreixen un herbatge tendre i fresc i el pas dels animals. A més, permeten reduir la quantitat de vegetació seca acumulada, cosa que fa que la intensitat dels incendis forestals que hipotèticament poden afectar aquests indrets sigui més baixa.

La presència d'aquests equips sobre el terreny no només té un efecte dissuasiu. També és molt important per atacar els incendis al més aviat possible i evitar que esdevinguin grans i destructius. Les diverses rutes de vigilància estan marcades per la previsió de perill que elabora diàriament el personal tècnic del Servei de Prevenció d'Incendis Forestals.

MILERS D'HECTÀREES

La directora general de Boscos i Gestió del Medi, Anna Sanitjas, ja va advertir durant l'activació de l'operatiu que, després de tres anys pràcticament sense pluges, els boscos catalans, exceptuant els situats a les Terres de l'Ebre, estan en una situació crítica, amb molts arbres al límit

i grans masses forestals a punt de col·lapsar.

Segons les comprovacions setmanals que fa el Servei de Prevenció, el febrer hi havia milers d'hectàrees de vegetació en situació molt crítica al nord de la demarcació de Girona, al Barcelonès, al Baix Llobregat i a la Catalunya central. "Aquestes àrees són les que estan pitjor, però a la resta del país la situació no és ga-

EL GOVERN GARANTEIX AIGUA ALS BOMBERS

▶ El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, assegura que, tot i el baix nivell actual de les reserves dels embassaments de les conques internes, està "garantit" que els mitjans aeris dels Bombers disposaran de prou aigua per apagar els possibles incendis que hi hagi aquest estiu a Catalunya.

ire millor", va puntualitzar Sanitjas, que alertava alhora sobre una campanya d'incendis "desconeguda i molt complexa" que, en cas de no ploure significativament, podria començar més aviat que mai i ser la més difícil dels últims trenta anys.

La prevenció, la millor eina

- » Gran part de l'activitat de prevenció dels incendis es concentra a les franges perimetrals
- » La col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural

Imatge d'una franja perimetral d'una urbanització. Foto: Eloi Tost/ACN

PREVENCIÓ ▶ Si bé la sequera ens ha posat al límit, hi ha diversos canvis socials que han augmentat progressivament el risc d'incendis als nostres boscos. És per això que la prevenció, tant la dels professionals com la de la ciutadania, és vital per minimitzar aquest risc inherent associat al progrés.

Parlem de l'abandonament d'àmplies zones agrícoles o del canvi d'usos dels boscos, per exemple. També de l'increment de la xarxa d'infraestructures, amb carreteres o línies elèctriques que travessen masses forestals. O de la construcció d'urbanitzacions a prop de masses forestals, especialment durant les dècades dels anys seixanta i setanta. I, per descomptat, de l'increment de l'afluència humana al bosc fruit de les noves modalitats de lleure.

Tot i que el risc d'incendis és generalitzat arreu del país, i això ens obliga a tots a ser especialment prudents, gran part de l'activitat de prevenció d'incendis es concentra als anomenats perímetres de protecció prioritària. Es tracta de zones amb un gran perill d'incendi forestal i que, a causa de la continuïtat de la massa de vegetació, poden convertir-se en grans focs de més de 500 hectàrees.

El Pla de prevenció d'incendis forestals fixa els criteris per ordenar la gestió d'infraestructures en aquests àmbits, reduir-ne la vulnerabilitat i minimitzar l'emergència. Una de les claus d'aquesta tasca de planificació és la delimitació de franges perimetrals de bosc netes.

FRANGES PERIMETRALS

Els Agents Rurals alerten cada any sobre la importància de tenir franges perimetrals entorn de les urbanitzacions i cases aïllades per tal de prevenir l'avanç d'in-

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions són els propietaris

cidis forestals i evitar que es posi en risc la vida de les persones. Aquestes franges permeten reduir la violència del foc i a la vegada faciliten l'actuació dels Bombers a l'hora de l'extinció dels incendis.

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions, tant si està edificada com si no, són els propietaris. En el cas de les franges perimetrals acostu-

men a ser les comunitats de les urbanitzacions o bé els mateixos ajuntaments els que s'han d'encarregar de fer les tasques de neteja de l'arbrat i del sotabosc. Tot i això, en moltes ocasions no es compleix la normativa i són els mateixos Agents Rurals qui han d'inspeccionar aquestes zones i traslladar les irregularitats descobertes als consistoris.

COL·LABORACIÓ CIUTADANA

Tot i els nombrosos recursos professionals que es posen en marxa, la col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural. La promoció d'actituds i d'hàbits responsables i la sensibilització són, doncs, eines clau per reduir el risc d'incendis forestals a Catalunya. Abordem a continuació algunes coses que es poden fer per sumar esforços a la causa.

Per començar, cal mantenir nets els espais: s'han de guardar les restes d'aliments generats i no abandonar ampolles ni objectes de vidre a les zones boscoses. També hem d'evitar circular amb vehicles fora dels camins autoritzats. Tot i que aquestes activitats no siguin perilloses per si mateixes, poden ser l'origen d'un incendi accidental, i per això cal evitar-les.

Òbviament, cal ser especialment curosos amb activitats perilloses que involucren directament el foc. S'han d'apagar bé els llumins i cigarretes i no llençar-los mai per les finestretes del cotxe. En condicions normals parlariem de les exigències a l'hora de fer foc al bosc, però amb la prohibició vigent de qualsevol ac-

Si observeu una columna de foc al bosc, informeu els serveis d'emergència

tivitat perillosa fins al 15 d'octubre se simplifica la qüestió. Senzillament, no es pot fer foc al bosc per cap motiu sense una autorització expressa.

Una altra funció que pot portar a terme qualsevol ciutadà és la de vigilància. En cas que observeu un incendi forestal o una columna de fum dins d'una àrea forestal, és crucial avisar al més aviat possible algun dels serveis d'emergència més propers, com ara els Agents Rurals, els Bombers, els Mossos d'Esquadra o Protecció Civil. Per estalviar temps, podeu trucar directament al telèfon d'emergències, el 112.

AUTOPROTECCIÓ

Per altra banda, què cal fer si us veieu implicats directament en un incendi, mentre venen els serveis d'emergència? Doncs, abans de res, intentar apagar-lo amb aigua, branques o sorra sobre la base de les flames. Si aconsegiu sufocar-lo, recordeu-vos de tancar les brases i netejar la zona.

En cas que us trobeu al bosc, cal que us allunyeu en direcció oposada al fum. Respireu pel nas procurant cobrir-lo amb un drap mullat i fugiu sempre pendent avall o en direcció perpendicular a l'avanç del foc. Sobretot no busqueu refugi en llocs profunds ni intenteu creuar les flames: hi podeu quedar atrapats. Si no hi ha més sortida, creueu per on el front sigui més feble.

Pel que fa als casos més extrems, si el foc us atansa, situeu-vos a la zona ja cremada sempre d'esquena al vent dominant. I si se us encén la roba, rodeu sobre el terra i, si podeu, cobriu-vos amb una manta, perquè el foc s'extingirà per falta d'aire.

Si l'incendi té lloc a casa o molt a prop, cal que tanqueu portes, finestres, persianes i les possibles entrades d'aire. Romaneu a l'interior i no bloquegeu les vies d'accés dels vehicles d'extinció sota cap supòsit.

Aigua regenerada per fer front a la sequera

L'aigua regenerada és la millor garantia per fer l'àrea metropolitana de Barcelona més resilient davant l'escassetat hídrica

El planeta no pot esperar. El canvi climàtic es manifesta a través de l'aigua i n'altera el cicle natural. Les onades de calor, les inundacions, els episodis de sequera o l'augment del nivell del mar s'intensifiquen com a signes d'una crisi climàtica que ha esdevingut el repte més gran de la humanitat en el segle XXI.

Enguany, en el Dia Mundial de l'Aigua, sota el lema "Aigua per la pau", les Nacions Unides reforcen la necessitat de preservar un recurs a favor de la pau i garantir un futur pròsper i estable. En aquest sentit, més de 2.200 milions de persones encara no tenen accés a una aigua potable gestionada de manera segura, i aproximadament la meitat de la població mundial pateix un episodi greu d'escassetat d'aigua almenys una part de l'any.

A Catalunya, ens trobem en una situació d'emergència a causa de la manca de pluges dels tres darrers anys. Els embassaments de les conques internes es troben per sota del 15%, límit establert per l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) per activar l'estat d'emergència en què ens trobem immersos des de l'1 de febrer. Aquesta sequera no és una crisi puntual. L'ACA estima que el dèficit hídric de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) per a l'any 2027 serà de 130 hectòmetres cúbics (hm³), si no es prenen mesures de manera immediata.

► L'aigua regenerada és la millor solució per fer front a la sequera | Autor: Aigües de Barcelona

bics (hm³), si no es prenen mesures de manera immediata.

Ús d'aigua regenerada, la millor solució davant la sequera

Per fer front a aquesta situació, Aigües de Barcelona porta temps adaptant la seva operativa diària, des de la transformació de les seves instal·lacions fins a l'aposta per recursos hídrics alternatius com l'aigua regenerada, per garantir el subministrament d'aigua en qualsevol circumstància. Es tracta de l'aigua procedent de la xarxa de sanejament que, un cop depurada, rep un tractament addicional perquè es pugui reutilitzar en diversos usos, seguint un model d'economia circular.

El 2023 Aigües de Barcelona va regenerar fins a 57,9 hm³ d'aigua residual depurada, xifra que equival a l'aigua que consumeix durant un

El 2023 la companyia va regenerar fins a 57,9 hm³ d'aigua residual depurada

any al voltant d'un milió i mig de persones. Estendre aquesta regeneració és la millor garantia per fer l'àrea metropolitana més resilient davant l'escassetat hídrica, una solució que té un cost energètic fins a tres vegades inferior al de dessalinitzar l'aigua i que genera una petjada de carboni de pràcticament la meitat que la de l'aigua dessalinitzada.

Actualment, la companyia impulsa fins a 1.500 litres d'aigua per segon des de l'Estació Regeneradora d'Aigua de la depuradora del Baix Llobregat aigües amunt del riu Llobregat fins a un punt, situat a Molins de Rei, on s'afegeix

al cabal del riu en condició d'aigua prepotable. Vuit quilòmetres curs avall, aquesta aigua arriba al punt de captació de l'estació potabilitzadora (ETAP) de Sant Joan Despí, i es toma a tractar i potabilitzar per enviar-la posteriorment a les llars metropolitanes. Donar una nova vida a l'aigua seguint un model circular és clau per garantir el subministrament a l'àrea metropolitana.

Per disposar de més recursos hídrics, la companyia aposta per reproduir aquest model a la conca del Besòs a través d'un projecte que té l'aval de la Generalitat, l'ACA i l'AMB. Sota el paraigua dels fons Next Generation de la UE, el projecte està valorat en uns 1.500 milions d'euros. Aquesta inversió permetria deixar de dependre de l'aigua de pluja i garantir la resiliència hídrica dels 5 milions

d'habitants de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

Obres d'emergència per la sequera

A la zona del Besòs, la companyia ha finalitzat les obres de la primera fase de l'ETAP Besòs per recuperar el Rec Comtal com a recurs per a l'abastament. També planteja ampliar les seves instal·lacions per aprofitar l'aigua directament des de la capçalera del Rec i també del riu, juntament amb la construcció de nous pous, multiplicitat per tres la producció d'aigua potable procedent de l'ETAP per abastar la xarxa de subministrament. Això suposarà una aportació d'aigua del 15% del consum total actual a la regió metropolitana.

A més, amb l'objectiu de dotar de més resiliència i robustesa el sistema de tractament de l'ETAP de Sant Joan Despí, la companyia ha posat en marxa una instal·lació per connectar directament l'aigua d'origen subterrani amb la línia de tractament d'ozonització i filtres de carbó actiu. Aquesta actuació permet separar totalment l'aigua d'origen superficial de la d'origen subterrani en el procés de tractament de la planta, reservant les etapes d'ultrafiltració i osmosi inversa per al tractament de l'aigua del riu, i la línia de tractament d'ozonització i filtres de carbó actiu per a l'aigua d'origen subterrani.

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

La sala de conferències de l'Espai Línia es va omplir per seguir la conversa amb Oriol Junqueras. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Oriol Junqueras: "Barcelona i el país es necessiten imperiosament"

F. J. Rodríguez
BARCELONA

Fuig de respostes ràpides, amb el to característic de tot bon professor que, abans d'entrar al moll de l'os, col·loca els fonaments de la qüestió i es dedica a aixecar, pam a pam, els pilars de l'argumentació. Aquest és l'estil d'Oriol Junqueras, el president d'Esquerra Republicana. Un estil que va impregnar la conversa que, la tarda del 20 de març, va tenir lloc a l'Espai Línia i que va girar sobre les "principals preocupacions de la ciutadania de la metròpoli", tal com va expressar el director editorial de *Línia*, Arnau Nadeu, en l'inici de l'entrevista amb Junqueras.

La conversa va tractar, doncs, temes com la seguretat, el turisme o el problema de l'habitatge. De fet, aquest últim va ser el que va ocupar bona part de l'entrevista, durant la qual Junqueras va plantejar la necessitat d'harmonitzar les realitats metropolitana i de país. Aquelles dues Catalunyaes que, per al líder republicà, han de remar en la mateixa direcció. "Molts dels problemes als quals s'enfronta Barcelona són impossibles de superar sense el país, i això ha estat sempre així", va assenyalar Junqueras. "Barcelona i el país es necessiten imperiosament", va reblar.

Preguntat sobre algunes situacions relacionades amb l'habitatge, com ara anuncis de lloguers d'estudis de 13 metres quadrats i sense cuina per 500 euros al mes o pisos d'una habitació que arriben als 1.200 euros a Barce-

lona –que van generar una riulla barrejada de perplexitat i indignació entre els assistents quan Nadeu les va citar–, el president d'ERC va titllar-les "d'insult a la dignitat de les persones". Sobre tot plegat, Junqueras va avisar que l'habitatge "és un element decisiu en el benestar de les famílies".

EL PROBLEMA DE L'HABITATGE
En aquest sentit, Junqueras va expressar la necessitat d'anar més enllà dels topalls als preus del lloguer que planteja la nova llei espanyola –que ha entrat en funcionament a 140 municipis catalans aquest març– i va proposar "polítiques actives" de renovació de

"Algunes situacions amb l'habitatge són un insult a la dignitat de les persones"

l'envellit parc d'habitatges català. "Això passa a la metròpoli, però també a pobles petits de l'interior", va recordar el líder republicà.

I és que el discurs de Junqueras va estar amarad, com ja s'ha assenyalat, de referències a problemàtiques que afecten de manera similar la Catalunya interior i la metropolitana. En aquesta línia, el polític va recordar que l'habitatge és una qüestió que s'ha d'abordar des de diverses perspectives, fins i tot des del punt de vista del transport públic. "La xarxa de transports no és prou densa i no té qualitat", va assegurar Junqueras, fet que provoca, a parer seu, que els ciutadans s'hagin d'a-

muntegar a la metròpoli. "Tenir una bona xarxa de transport públic incentivaria que la gent visqués a més zones", va defensar.

RODALIES
Seguint el fil de la simbiosi entre el país i la seva capital, el president d'ERC va recordar que, per a les administracions, ha de ser igual d'important un ciutadà que ve en avió des de Los Angeles que el veí que intenta entrar a Barcelona a través de Rodalies i que, sovint, pateix les incidències del servei. Aquesta argumentació va servir a Junqueras per llençar un dard al PSC i a Salvador Illa, líder socialista i candidat a les eleccions del 12 de maig. "Illa actua com un delegat de la Moncloa; que treballi, segur que hi pot fer molt més", va etzibar-li.

Més enllà d'això, Junqueras també va fer una crida a millorar els serveis públics a cada municipi del país, proposta que va aprofitar per incidir de nou en la necessitat que les persones es puguin instal·lar a més llocs i esponjar, d'aquesta manera, el territori. I en tota aquesta digressió no va faltar la falca històrica, ja que el president d'ERC va reivindicar el model que la Generalitat republicana va posar sobre la taula i va relatar com el franquisme va "estroncar-ho tot, posant en risc la qualitat de vida de molta gent" amb la seva "salvatge" desregulació que assegurava que els guanys anessin a parar a mans d'uns pocs particulars afins al règim.

ELS COSTOS DEL TURISME
Precisament va ser durant el franquisme quan Espanya va

començar a despuntar com a destí turístic internacional. Aquell *Spain is different* de Fraga Iribarne encara ressona en l'actualitat, així com els efectes que aquesta indústria té sobre el dia a dia dels barcelonins.

"El turisme és important, però també genera molts costos", va apuntar Junqueras, que va lamentar que hi ha molts carrers de la capital pels quals "no es pot passejar ni veure-hi nens jugant". "La ciutat ha de ser també per a les famílies", va reclamar el líder republicà, que considera necessari avançar cap a un model turístic que generi més ingressos, amb menys turistes que aportin més a la ciutat.

I L'AEROPORT?
El turisme va conduir, de manera natural, a parlar de l'aeroport i de la seva possible ampliació. "Volem un aeroport millor, i això no depèn dels metres de pista que tingui", va reflexionar Junqueras, que, així i tot, va arribar a dir que l'aeròdrom pratenc, a més d'estar molt a prop de la capital, "genera poc soroll", una afirmació que contrasta amb les reiterades queixes dels veïns de Gavà Mar i de Castelldefels per la contaminació acústica dels avions. Amb tot, Junqueras va criticar que tant Aena com el govern espanyol actuen, segons ell, de manera "egoista" i que "no compleixen" els seus compromisos amb Catalunya.

Sigui com sigui, i comparant-ho amb el turisme, Junqueras va dir que Catalunya hauria d'apostar per la reindustrialització, ja que els salaris d'aquest

sector "són estables", a diferència dels del sector serveis.

L'entrevista va acabar amb una part relativa a la seguretat i les dades de multireincidència a la metròpoli. Sobre això, el líder d'ERC va recordar que des dels anys 70 i 80 "s'ha avançat molt" en aquesta matèria i va reivindicar la necessitat de garantir la seguretat pública, en contraposició a una de privada "que només poden pagar els rics".

Per acabar, Junqueras va afirmar que el model penitenciari català "és més exitós que el de molts altres països d'Europa" i que la seguretat d'un estat no depèn del nombre de presons que tingui. Ho va dir després de recordar, amb un somriure, que ell és un "veritable expert en presons", en referència al seu encarcerament. Una rúbrica final a una entrevista i un estil cent per cent Junqueras.

L'ORIGEN DEL MOT GENTRIFICACIÓ

► Oriol Junqueras va voler tancar la conversa amb una classe d'història per explicar l'origen del mot 'gentrificació', que prové de l'anglès *gentry*, que fa referència a la noblesa anglesa que va anar comprant terrenys de pagesos per a la indústria de la llana i els va acabar expulsant a les ciutats.

► Escaneja el codi QR per veure la conversa sencera en vídeo

La història de Barcelona està íntimament lligada al tramvia. Més enllà que aquest mètode de transport posés fi a la vida del català contemporani més il·lustre de tots els temps, Antoni Gaudí, el batec dels darrers dos segles de la ciutat sempre ha estat impregnat del tramvia.

El primer vehicle d'aquesta mena a la capital catalana va començar a funcionar el 27 de juny del 1872 i anava des de la Rambla fins a l'actual plaça Lesseps. Amb tot, aquell transport era estirat per quatre cavalls, i no va ser fins al 1899 que va arribar la tracció elèctrica amb el tramvia que resseguia l'antiga muralla de Ciutat Vella.

Amb el tombant de segle es va anar creant una potent xarxa que comunicava el centre amb els barris i els pobles de la plana de la ciutat. L'expansió del tramvia va coincidir, doncs, amb la conformació de la Barcelona que més o menys coneixem avui dia. Als anys 20, el tramvia va arribar a la seva màxima longitud: 220 kilòmetres. Seria a partir de la crisi mundial del 1929 que la xarxa viuria una època fosca que es perllongaria fins al 1949, just després d'una guerra civil i dels estralls d'una guerra mundial.

D'ençà d'aleshores, el tramvia va viure una lenta recuperació. No obstant això, aquells anys es recordaran per la vaga de tramvies del 1951, que va començar quan el preu del bitllet va augmentar un 40%. Els ciutadans, de forma espontània, es van negar a fer servir aquest transport, i les manifestacions van aconseguir revocar la pujada de preus. Aquesta mena de boicot, que es va reproduir el 1957, posa de manifest el clima de repressió que es vivia a Barcelona durant els anys de plom del franquisme.

Pocs anys després, els tramvies també es van veure afectats per l'època del *desarrollisme*. Amb la irrupció dels automòbils a partir dels 60, la xarxa va anar desapareixent en detriment del cotxe privat i dels autobusos. Als 70, amb la restauració de la democràcia, es van començar a desmantellar línies, fins a desaparèixer pràcticament totes als anys 90. No va ser fins pels volts dels Jocs Olímpics que la idea de tornar a fer córrer el tramvia per Barcelona va planar de nou.

EL SALT METROPOLITÀ

Què és primer, l'ou o la gallina? L'expansió de Barcelona a finals del segle XIX i principis del XX, que va suposar l'annexió de pobles com Gràcia o Sants a la ciutat, va coincidir amb la posada en marxa de la xarxa de tramvies. Què va ser primer, el tramvia o la construcció de la capital catalana tal com la coneixem? Més enllà de la pregunta, no és forassenyat dir que, sense un sistema de comunicació eficient, l'annexió dels pobles del pla de Barcelona no hauria estat possible.

El Trambaix es va inaugurar l'abril del 2004, mentre que el Trambesòs ho va fer el mes de maig del mateix any. Foto: Tram

20 anys del transport més ben valorat

El 2004, després de tres dècades sense pràcticament tramvies a la ciutat, Barcelona i la seva metròpoli van decidir posar en marxa el Trambaix i el Trambesòs. Quan es compleixen dues dècades de la seva inauguració, el tramvia s'ha convertit en el transport públic més ben valorat al territori.

D'una forma silenciosa, en aquest inici del segle XXI estem vivint un procés similar. L'arribada del Trambaix i del Trambesòs coincideix amb una altra expansió, en aquest cas la del projecte metropolità o de la Gran Barcelona.

El 3 d'abril del 2004, tres dècades després que els tramvies pràcticament haguessin desaparegut de la ciutat, Barcelona tornava a tenir raïls i vehicles que es movien a cop d'electricitat. El projecte, però, feia temps que

cuejava. Va ser el 1987 quan la idea de recuperar el tramvia va tornar a ressonar a Barcelona, en el si de l'Entitat Metropolitana del Transport, un organisme que es troba en l'origen de la creació de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. A partir d'aleshores, els passos per fer efectiu el retorn del tramvia que, en un primer moment, només contemplava les línies del Trambaix, és a dir, les que van al Baix Llobregat, van ser lents. Finalment, l'any 2000 es va

adjudicar l'obra a l'empresa Alstom i el 2001 es va aprovar ampliar el projecte al Barcelonès Nord, amb el Trambesòs.

L'abril del 2004, doncs, entrava en funcionament el Trambaix, i el maig del mateix any ho feia el Trambesòs. Es compleixen, per tant, dues dècades d'ençà que la ciutat va apostar de nou pel tramvia. Actualment, aquest transport enllaça, per una banda, els municipis de Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat, Esplugues,

Cornellà, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern i Sant Feliu de Llobregat i, per l'altra banda, Barcelona, Sant Adrià de Besòs i Badalona. En total són sis línies, gairebé 30 kilòmetres de raïls i 56 parades.

Més enllà de l'efemèride, què ha suposat per als municipis i la ciutadania de la metròpoli la irrupció d'aquest transport?

UN TRANSPORT EXITÓS

Pocs debats generen tant consens. De fet, es pot dir que no hi ha

Una unió polèmica

● Per allà on passa el tramvia genera satisfacció. Així ho indiquen les dades de l'Institut Metròpoli, que revelen que aquest mitjà és el més ben valorat dels transports públics. Malgrat això, el tramvia de Barcelona també ha generat un fort debat al voltant de la seva unió per l'avinguda Diagonal entre els seus dos ramals, el situat al Baix Llobregat i el del Barcelonès Nord, entre la plaça Francesc Macià i les Glòries.

Un any després que els dos Trams entressin en funcionament, el 2005, el conseller de Política Territorial i Ob-

creien que generaria problemes de circulació al districte barceloní de l'Eixample. El 2008, però, l'alcalde d'aquell moment, el socialista Jordi He-reu, va convocar un referèndum no vinculant sobre el projecte, a proposta d'ERC. Aquell referèndum va ser el principi de la fi de l'hegemonia del PSC a Barcelona. L'opció A, defensada pels socialistes i ICV, contemplava unir els dos Trams fent de la Diagonal un bulevard on els cotxes circularien pel centre de l'avinguda; l'opció B era pràcticament igual, però els cotxes circularien pels laterals; i l'opció C era

El 2008 es va fer un referèndum no vinculant perquè la ciutadania expressés la seva opinió sobre la unió del tramvia: només va votar l'11% del cens

res Públiques de la Generalitat d'aleshores, Joaquim Nadal, va anunciar que s'estava estudiant fer efectiva la unió. La idea va ser aplaudida per molts veïns, per l'Ajuntament de Sant Adrià, per l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) i per la mateixa empresa que opera el servei de tramvia, Trammet. Aquesta darre-ra assenyalava que unint les dues línies es podria doblar el nombre de viatges, mentre que la PTP afirmava que el consistori s'estalviaria 9 milions d'euros anuals.

No obstant això, en aquella època l'Ajuntament de Barcelona i alguns partits de dretes del consistori no estaven d'acord amb la unió perquè

"cap de les dues anteriors". Amb una participació de l'11% del cens, el 80% dels votants es van decantar per l'opció C, que era la que defensava Convergència i Unió (CiU).

El projecte es desenterraria l'any 2015 amb l'entrada d'Ada Colau a l'alcaldia i posteriorment amb l'aprovació de la unió el 2019 al ple de l'Ajuntament. El 2022 es va iniciar la primera fase de construcció entre les Glòries i Verdguer, i actualment l'alcalde Jaume Collboni, que ha declinat posar data a la finalització de les obres, assegura que aquest juliol el projecte executiu de la unió entre Francesc Macià i Verdguer –el pas abans de les obres– estarà enllestit.

debat. Segons dades de l'Institut Metròpoli, el tramvia, amb un 7,8 sobre 10 de nota, és el mitjà de transport públic més ben valorat a l'àrea metropolitana de Barcelona. Tanmateix, si observem els indrets que tenen estacions de tramvia, la nota encara és millor. A la primera corona metropolitana, sense comptar la capital catalana, la valoració és de 8. En canvi, als llocs que no estan afectats per aquest mitjà de transport es valora amb molta menys nota el tramvia. A tota l'àrea metropolitana, sense comptar-hi la primera corona, la nota és de 7,2, i a Barcelona, on només algunes zones tenen tramvia, de 7,7. Dit d'una altra manera: els municipis on hi ha tramvia descobreixen que és una bona solució per a la mobilitat.

Amb aquestes dades no costa d'entendre el moment dolç que viu el tramvia pel que fa a les xifres de viatges. El 2023, per exemple, va batre tots els seus rècords amb 31 milions de viatges, gairebé 22 al Trambaix i més de 9 al Trambesòs. Això suposa 1,2 milions més que el 2019.

Des dels moviments socials a favor del transport públic celebren totes aquestes xifres. "Per allà on passa el tramvia la població està molt contenta", diu

l'integran de l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) Carlos Ortí. Des d'aquesta organització valoren aquests 20 anys de tramvia d'una forma "molt positiva", perquè han suposat "recuperar espai públic, treure'l del que ocupen els cotxes i millorar la qualitat ambiental i el soroll de la ciutat". Segons Ortí, "a Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai per posar-lo al servei públic". En aquest sentit, considera que aquest mitjà de transport, "en comparació amb el metro, té un preu més baix d'obra, i el que costa fer un quilòmetre de línies soterrades és el que val fer-ne 10 de tramvia". A més, diu Ortí, "no implica desplaçaments verticals, i per això està tan ben valorat".

En aquest sentit, des de la PTP critiquen durament els partits que hi estan en contra i tot el debat que la unió del Trambaix i el Trambesòs ha generat. "El tramvia no agrada a la dreta perquè, per a ells, treu espai al cotxe, que és un espai de llibertat", diu Ortí. Alhora, l'integran de la PTP lamenta que el PSC estigui tan instal·lat en la idea de millorar el transport a

Pilar Díaz: "El Tram ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme"

"A Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai públic", diuen des de la PTP

cop de metro. "Ho fa per aconseguir tothom: la ciutadania i el lobby del motor", sentència.

PARLEN LES ALCALDESSES

Com ha impactat el tramvia en els municipis metropolitans? Des del diari *Línia* ens hem posat en contacte amb dues alcaldesses socialistes que hi tenen molt a dir: Filo Cañete, de Sant Adrià de Besòs, i Pilar Díaz, d'Esplugues.

Ambdues valoren "molt positivament" l'arribada del tramvia als seus municipis. "La nostra és una ciutat molt ben comunicada, i el Tram ha reforçat encara més la seva connexió, concretament amb Badalona i Barcelona", diu Cañete. "L'arribada del Tram va suposar un abans i un després en la concepció de la mobilitat sostenible, la vertebració de la ciutat i la interconnexió, no només d'Esplugues, sinó d'una part molt important del Baix Llobregat amb Barcelona", explica Díaz.

Per a l'alcaldessa d'Esplugues, a més, el tramvia significa una aposta que va més enllà de la mobilitat. Des de l'arribada d'aquest mitjà de transport, assenyalava Díaz, la ciutat té "un aire més net" i s'ha reduït "el trànsit rodat de vehicles, configurant una ciutat

molt més amable i tranquil·la per viure-hi". Alhora, considera que el Tram "ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme".

Malgrat tot això, totes dues creuen que el Tram pot continuar creixent. Mentre que Díaz considera que hi ha "marge de millora pel que fa a horaris, freqüència de pas i interconnexions amb altres mitjans de transport", Cañete afirma que "es pot augmentar el nombre de combois per aconseguir un servei més àgil i ràpid que sigui una alternativa al metro, a l'autobús i al tren". En aquest sentit, afirmen que és "molt necessària la unió" del Trambaix i el Trambesòs perquè millorarà la mobilitat metropolitana, "reduirà la contaminació i farà més competitiva tota la zona". Alhora, conclou Cañete, és una de les pedres fonamentals per vertebrar la regió metropolitana "facilitant el desplaçament de la ciutadania en el territori de la Gran Barcelona".

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

'Sprint' final per la capitalitat

» Barcelona Comerç ha fet una gira europea per explicar el projecte de la Capitalitat Europea del Comerç
 » L'entitat també ha participat en diverses xerrades sobre la situació del comerç de proximitat a Europa

Guillem Francàs
BARCELONA

La Fundació Barcelona Comerç continua el seu camí per aconseguir definitivament la Capitalitat Europea del Comerç de Proximitat per a la ciutat. Es tracta del projecte que l'entitat ha dirigit i impulsat, juntament amb Vitrines d'Europa i amb el suport de les administracions, que col·locaria Barcelona com la primera ciutat capital del comerç local d'Europa amb l'objectiu de protegir arreu del continent aquest model tan característic barceloní i català i també d'altres llocs europeus.

Així doncs, durant el mes de març, Barcelona Comerç va fer una ruta per diversos països d'Europa per continuar explicant el projecte i, alhora, participar en diverses conferències sobre la situació actual i el futur del comerç de proximitat.

BÈLGICA, EL CENTRE DE LA RUTA

La gira europea va començar el 7 i 8 març a la ciutat de Gant, a Bèlgica, on la delegació de l'entitat comercial formada pel seu president, Pròsper Puig, el director, Alfons Bartí, i el director tècnic del projecte de la capitalitat, Josep Xurigué, van presentar la proposta a tècnics dels principals ajuntaments europeus. "La trobada ens va permetre fer relacions amb aquests ajuntaments i conèixer els seus models", explica Xurigué a aquesta publicació.

Gant només va ser la primera ciutat belga que la comissió de Barcelona Comerç va visitar del país. I és que l'11 de març van anar a Brussel·les per participar en una taula rodona organitzada per l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic (OCDE) per debatre sobre "la salut del petit comerç a les ciutats europees", segons comenta Xurigué. Durant l'acte es va parlar sobre els indicadors econòmics i socials que el

El director del projecte de la Capitalitat Europea, Josep Xurigué, a Gant, Bèlgica. Foto: Barcelona Comerç

petit comerç necessita per mesurar el seu impacte. En aquest sentit, la delegació de Barcelona Comerç va exposar la necessitat d'assegurar "la formació, els oficis i el relleu generacional al sector per reforçar la seva rellevància en el teixit social dels barris i municipis".

El 12 de març Xurigué també va participar en la trobada de la

Comissió Europea a Brussel·les amb els gairebé 300 representants de tot l'ecosistema europeu, i on la presidenta del Comitè de Peticions del Parlament Europeu, Dolors Montserrat, va posar en valor el projecte de la capitalitat i la seva contribució a la millora de la vida a les ciutats, barris i municipis.

El darrer viatge va ser a Roma

el passat 20 i 21 de març a l'Assemblea General d'Independent Retail of Europe, una de les principals entitats comercials independents europees.

Així, amb aquest mes de gira per Europa, Barcelona Comerç fa un últim impuls per a la divulgació del projecte de la Capitalitat Europea, a més de fer xarxa.

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniaxarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

Autèntica sostenibilitat al teu mercat

www.mercats.barcelona

Comerç de proximitat

**Ajuntament de
Barcelona**

**Mercats
de Barcelona**

Cultura de Barri

Memòria | EcoMuseu Urbà Gitano

Al carrer de la Cera del Raval hi ha l'EcoMuseu Urbà Gitano de Barcelona, que es pot visitar de dilluns a divendres. L'espai impulsa la recopilació de la memòria oral i visual del poble gitano.

'Fora de Reserves': escoles fetes museu

PROGRAMA ▶ Les escoles poden ser una mena de branca dels museus? Aquesta pregunta es respon de forma afirmativa gràcies a l'existència del programa *Fora de Reserves*, una iniciativa que impulsen l'Institut de Cultura de Barcelona (ICUB), el Consorci d'Educació de Barcelona i el MACBA. Aquest projecte aposta perquè els centres educatius públics acullin de forma temporal obres del fons d'art contemporani de la ciutat creades per artistes en actiu a Barcelona.

Així doncs, el *Fora de Reserves* inclou la instal·lació i l'exposició de les obres a instituts i escoles, reconeix els centres educatius com a espais expositius i també com una extensió de la mateixa institució-museu. L'objectiu és posar la creació contemporània i el patrimoni artístic de la ciutat a l'abast de tothom i provocar un diàleg entre els centres educatius, els museus i els artistes.

Aquest curs, el programa, que va arrencar el passat mes d'octubre, viu la seva segona edició i hi participen quatre centres educatius, tant d'educació primària com de secundària. L'Institut Anna Gironella de Mundet (Horta-Guinardó) i l'Escola Ramon Casas (Sants-Montjuïc) participen per segon any consecutiu en aquest programa acollint les obres *High Five Zara composition01.ai (the Poignant)*, de Rubén Grilo, i *Arquetips esquelètics*, de Mònica Planes, respectivament. I s'hi han incorporat l'Escola Josep Maria de Sagarra (Gràcia) i l'Institut Escola Tres Fonts de les Corts (les Corts), on Jaume Pitarch i Isabel Banal han instal·lat les seves obres *Sabó d'Alep* i *Al cistell*.

La temàtica d'aquesta edició, tal com expliquen els seus impulsors, gira al voltant de "la idea de cos i la manera com aquest està imbricat en una cultura capitalista i neocapitalista ferotge".

Es commemoren 600 anys de gegants a Barcelona

CULTURA POPULAR ▶ Aquest 2024 es commemoren els 600 anys de la primera referència escrita d'un gegant a la ciutat i al món, que va aparèixer al Llibre de les Solemnitats de Barcelona, que inclou una explicació sobre la presència municipal a la processó del Corpus del 1424.

Per tal de celebrar aquesta efemèride històrica s'han programat un seguit d'activitats, que inclouen una exposició itinerant que repassa la història gegantera de la ciutat a través de fotografies actuals i històriques, acompanyades d'un text que resumeix els moments àlgids d'aquests sis segles. També permet

Una exposició fotogràfica itinerant repassa la història gegantera de la ciutat i els seus moments àlgids

repassar les dates més destacades a partir d'un fris cronològic que compara les fites de la ciutat amb les fites gegantes. Fins al 12 d'abril es pot visitar a l'Espai Mercè Sala (estació de metro Diagonal) i fins al 30 d'abril a l'Ateneu el Poble, al barri de la Sagrada Família. És una molt bona oportunitat per conèixer de prop la història d'un dels grans trossos de la cultura popular barcelonina.

En paral·lel, el 28 d'abril es farà el primer gran acte de la celebració dels 600 anys amb la Trobada Nacional de Gegants, que reunirà un total de 230 colles gegantes a l'Arc de Triomf. Els gegants barcelonins encapçalaran la commemoració, ja que el Corpus d'enguany també suposa els 600 anys del Gegant de la Ciutat de Barcelona.

Titelles per a adults a l'Ateneu Popular 9 Barris

Foto: Ateneu Popular 9 Barris

FESTIVAL ▶ L'Ateneu Popular 9 Barris acollirà els dies 25, 26 i 27 d'abril la desena edició del Ròmbic, el Festival de Teatre de Titelles per a Adults de Barcelona.

Es tracta d'una mostra d'un gènere que en l'escena cultural barcelonina i catalana no és gaire conegut, però que aspira a continuar creixent. Impulsat per l'Associació Titellaire de Roquetes i l'Ateneu Popular 9 Barris, el festival aposta per promoure, a través d'aquest gènere artístic destinat a les persones adultes, la sàtira, l'humor, la crítica i l'erotisme, entre altres.

Les companyies protagonistes de l'edició d'enguany seran La Court des Miracles, Urmah, Zero en Conducta i Pelele. El públic podrà gaudir de quatre espectacles: *Cecs*, *Los funestos esposales de Don Cristóbal*, *La Phazz* i *De bestiae e humani*.

La desena edició del Ròmbic significarà un pas més en la consolidació d'una trobada artística pensada, creada i escenificada, tal com afirmen des de la seva organització, "des del mateix centre de la perifèria barcelonina" i amb una mirada cultural d'arrelament i de transformació social.

Foto: Ajuntament

La Mostra fotogràfica del Clot-Camp de l'Arpa, FotoClot, arriba a la seva 23a edició

FOTOGRAFIA ▶ El Centre Cultural La Farinera del Clot tornarà a acollir, a partir del 3 de maig, una nova edició de la Mostra fotogràfica del Clot-Camp de l'Arpa, FotoClot. La cita fotogràfica celebrarà enguany la seva 23a edició i s'allargarà fins al pròxim 1 de juny.

En aquesta ocasió, la mostra fotogràfica, que està organitzada pel Grup Fotogràfic Sant Martí, tindrà com a temàtica el mateix edifici de La Farinera del Clot, ja que enguany celebra el 25è aniversari. Això farà que les fotos del concurs hagin de ser sobre espais, punts de vista i racons inèdits de l'edifici. Una modalitat que arriba després que el 2023 les apostes temàtiques fossin la fotografia de

carrer, d'una banda, i la temàtica lliure, de l'altra.

QUATRE DIES DE FESTA

En paral·lel, La Farinera del Clot celebrarà el seu 25è aniversari el mes de maig amb una programació especial que tindrà lloc entre els dies 8 i 11. L'equipament, de gestió ciutadana, es va inaugurar el 1999 i al capdavant hi té la Federació d'Entitats del Clot-Camp de l'Arpa (FECCA).

D'altra banda, aquest mes d'abril La Farinera organitza el dia 27 d'abril el setè Concurs internacional de literatura ràpida de la plaça de les Glòries. Consisteix a escriure un relat en 90 minuts a partir de tres paraules clau.

Foto: La Farinera

Handbol | El CE La Salle Bonanova rep el CH Vilanova i la Geltrú

El CE La Salle Bonanova rebrà el 13 d'abril el CH Vilanova i la Geltrú, en partit corresponent a la 32a jornada de la Lliga Catalana. Mentre que dos després jugarà, també a casa, contra el BM la Roca, matx de la 28a jornada que es va ajornar per la mort de Joaquim Planas, president del club visitant.

La persistència de la petanca

» Fundat l'any 1985, el Club Petanca Sants acumula cinc trasllats i vol pistes soterrades al futur Magòria
 » "A Catalunya hi ha 100.000 persones que juguen a aquest esport", diu Jonathan Ferrari, el president

Toni Delgado
BARCELONA

És un privilegi que algú comparteixi amb tu els seus coneixements, sobretot quan ho fa amb la passió i la paciència de Jonathan Ferrari (Barcelona, 1975), president del Club Petanca Sants. "Has d'agafar la bola amb els dits molt junts i llençar-la amb la mà tancada perquè així controlaràs millor la direcció i la velocitat de la bola que si ho fas amb la mà oberta. Hi ha qui llença dret i qui ho fa una mica ajupit. En tot cas, flexiona les cames i veuràs que no és complicat", m'instrueix en una de les 34 pistes que l'entitat, nòmada per obligació, té a l'espai provisional de Magòria.

Ferrari tenia sis anys quan un dia, com tants altres, va esquivar les boles de petanca que trobava pel camí mentre anava en bici pel Càmping Estrella de Mar, a l'autovia de Castelldefels. Aquella jornada, però, va començar a practicar un esport que l'emociona tant que no pot expressar amb paraules què significa per a ell.

"La petanca arrossega l'estigma que només és per a gent gran, quan realment té dos vessants, la d'oci i la de competició, i és un dels pocs esports en què poden competir tres generacions d'una mateixa família, l'avi, el pare i el net", reivindica el santsenc, vicepresident de l'Àrea Institucional de la Federació Catalana de Petanca (FCP).

L'entrevistat és un llibre obert en història, tècnica, estratègia i reglament de la petanca. L'objectiu d'aquest esport és que les boles acabïn el més a prop possible del bolig, una piloteta homologada de fusta o de material sintètic. Perquè una bola sigui de competició ha de ser reglamentària i indicar el fabricant, la matrícula [una referència única al món] i el pes, i ha de tenir un diàmetre d'entre 7,05 i 8 centímetres. Pot ser oxidable o inoxidable, llisa o amb estries: tot dependrà de les preferències dels jugadors i jugadores.

Qui ha guanyat el sorteig i qui ha guanyat la jugada anterior és qui comença la nova jugada, i ho fa llençant el bolig, que ha de caure a una distància d'entre 6 i 10 metres, el límit reglamentari. En cas contrari, l'equip rival col·locarà el bolig amb la mà on vulgui, dins de l'espai mencionat.

Jonathan Ferrari, president del Club Petanca Sants, llença una bola a Magòria. Foto: Toni Delgado

La pista on estem jugant és per a competicions nacionals i internacionals i fa 4x15 metres. Mentre es llença una bola o el bolig és obligatori tenir els peus dins d'una circumferència amb un diàmetre mínim de 35 centímetres i màxim de 50.

La petanca somia a ser esport olímpic. "De moment, el COI (Comitè Olímpic Internacional) no s'ha preocupat d'anar a veure les competicions i, per tant, no

"La petanca arrossega l'estigma que és per a gent gran, i pot ser d'oci i de competició", exposa

ha comprovat que a molts països les grades s'omplen. Pensen que no atrauria la gent jove i potser s'equivoquen", adverteix Ferrari. França, amb 300.000 federats i dos milions de practicants, és el bressol i l'inventor de la petanca, que prové del joc provençal.

"A Catalunya hi ha 100.000 persones que juguen a la petanca i unes 10.000 federades, i les transmissions de *LaLigaSportsTV* són molt seguides per un públic molt fidel", exposa. Espanya acumula dos subcampionats consecutius en la modalitat tripletes en categoria masculina (Santa Susanna 2021 i Benín 2023).

La petanca té tres modalitats: tripletes (el duel entre dos equips

de tres jugadors), dobles (dos equips de dos) i individual (u contra u). En tripletes i dobles cada equip té sis boles i se'n juguen 12 cada jugada, mentre que en individual cada jugador o jugadora disposa de tres boles. Només suma punts l'equip que tingui una o més boles seguides més a prop del bolig, i el vencedor del partit serà qui acumuli 13 punts.

És un esport ple d'estratègia i amb tres posicions diferents: l'apuntador o l'arrimador és qui obre el joc, sap apuntar i acostar-se al bolig. El mig defensa i apunta, també s'acosta al bolig i sap atacar. I el tirador ataca. Hi ha àrbitres i targetes (groga, taronja i vermella).

Barcelona té 37 clubs de petanca i a Sants s'hi juga des de finals dels setanta. En aquell moment era petanca d'oci i formava part de l'Associació de Veïns del Triangle de Sants. L'any 1985 Jaume Gil, amb només 17 anys, va fundar el Club Petanca Sants, que acumula cinc trasllats (*Forat*, que estava davant de l'antic Cinema Balañá, el Casinet d'Hostafrancs, la plaça Joaquim Domingo, el parc de l'Espanya Industrial i l'espai actual a Magòria).

EXPONENT DE FORMACIÓ

Malgrat els continus canvis i entrebancs, el Club Petanca Sants té uns 150 socis i uns 80 federats, i quatre equips, un masculí i un altre femení a Divisió d'Honor, la màxima categoria estatal, i dos

amateurs masculins a categoria provincial. L'entitat és un exponent de formació i ara pot celebrar que Hugo Fernández, de 14 anys, és el seu primer jugador que ha competit en un Mundial júnior.

A més, entre el 24 i el 26 de maig el club celebrarà la segona edició de l'Open Internacional Petanca Sants, amb la participació de 48 equips de diferents països europeus (França, Bèlgica, Suècia, Dinamar-

Malgrat els continus canvis i entrebancs, l'entitat té uns 150 socis i uns 80 federats

ca...). En la primera edició, disputada el 14 maig de 2023, hi van participar 32 equips.

"Al nostre torneig venen equips europeus, que ja són amics nostres, perquè fa anys que ens conviden als seus torneigs. Tenen pavellons coberts per refugiar-se de la pluja i del fred, i em fa vergonya comentar-los que la nostra situació és provisional. Els asseguro que aviat tindrem una instal·lació de competició", confessa Ferrari, que destaca que en la primera edició de l'Open es va maquillar l'escenari i s'hi van instal·lar grades.

Fa anys que el Club Petanca Sants lluita per tenir una llar definitiva i amb condicions dig-

nes. "A Barcelona no hi ha una instal·lació de petanca de primer nivell", lamenta l'entrevistat, que subratlla que les necessitats de la petanca de competició són diferents de les d'oci, "que no té àrbitres ni la tensió i la pressió pròpies d'un campionat oficial".

EL COMPROMÍS

L'entitat té el compromís del Districte i de l'Ajuntament que gaudirà de pistes cobertes en el futur complex esportiu de Magòria, en què hi haurà un estadi de futbol, on jugarà la UE Sants, i un pavelló poliesportiu. Estan projectades 16 pistes, 12 en zona verda i quatre en zona esportiva, on hi hauria el local del club. Serien pistes de competició i d'oci cobertes a l'aire lliure: "Quan fes calor, estaries a l'ombra, però tindries calor, i quan fes fred, tindries fred".

La proposta del Club Petanca Sants i de l'arquitecte de la Taula d'Esports és que a l'exterior hi hagi quatre pistes de petanca d'oci, en zona verda, i que les de petanca de competició estiguin soterrades sota el camp de futbol i ocupin uns 1.000 o 1.200 metres quadrats dels 11.000 disponibles i que estan repartits entre els vestidors i altres espais necessaris per al camp de futbol, el parc de neteja i places d'aparcament (a la zona es construirà un hospital i habitatges de protecció oficial).

"Així, el veïnat guanyarà espai per tenir més jardí i fer horts urbans, per exemple, i disposaria d'un espai polivalent soterrat. Una instal·lació que estaria sempre activa per jugar i organitzar competicions de petanca, que poden començar a les 8 del matí i acabar a les 9 de la nit, i per celebrar altres actes d'entitats del districte", comparteix el santsenc.

Juguem dues partides. Agafem la bola amb escepticisme i atent a les indicacions de Ferrari, que ha començat la jugada llençant el bolig i una bola. No jugo a petanca des que vaig descobrir aquest esport a Cambrils, al càmping de la tieta Fina. Sorprenentment, la bola s'acosta molt al bolig. És el torn de Ferrari perquè s'ha quedat més lluny. Esgota les seves últimes dues boles. Torno a llençar i la bola toca el bolig i se'n queda a un centímetre. "Molt bé, Toni! Em sembla que et federarà! Ho tramitem ara?", em pregunta, divertit.

No t'ho perdís

Foto: Fundació Tàpies

Cadascú, un univers

L'artista japonesa Chiharu Shiota, coneguda internacionalment per la creació de les seves instal·lacions, ha inaugurat una nova exposició a la Fundació Antoni Tàpies. Tota està feta de fils vermells en forma de teranyina gegant, la qual representa la connexió entre els ciutadans i també els vasos sanguinis. Entre altres, aquests fils atrapen objectes quotidians com unes claus, cadires, unes sabates i fins i tot un cor. Totes elles són figures simbòliques que, a la vegada, fan referència a l'obra del mateix Tàpies, coincidint amb el centenari del seu naixement.

Famosos

Jason Derulo (Florida, 1989) ha omplert el Sant Jordi Club en la seva única parada a Catalunya al llarg de la gira internacional que està fent actualment, *Nu King World Tour*. Hi actuava el 2 d'abril, davant d'unes 3.000 persones que van ballar al ritme d'algunes de les seves cançons més populars, com ara *Whatcha Say*, *In My Head*, *Trumpets* o *Talk Dirty*. El cantant, compositor i ballarí nord-americà és una de les figures de la música pop i hip-hop més reconegudes a nivell mundial i destaca per haver publicat set àlbums i centenars de cançons, algunes amb artistes com Farruko, David Guetta o Meghan Trainor, entre altres. Derulo també ha fet fins a sis gires arreu del món, en les quals ha fet arribar la seva música a tots els continents, ha rebut diversos premis i reconeixements per la seva trajectòria musical i ha aparegut en diverses pel·lícules.

La fitxa

QUI ÉS?

J A S O N D E R U L O

ÉS FAMÓS PER...

Ser un cantant reconegut mundialment
És una de les figures més destacades del pop i del hip-hop

QUÈ HA FET?

Ha omplert el Sant Jordi Club
Hi actuava el 2 d'abril davant de milers de persones

A LES XARXES...

Els fans recorden els millors 'hits' de l'artista
Al concert van sonar els seus grans èxits mundials

Llibres

A la foguera!
Carla Vall

L'advocada Carla Vall, lletrada de personatges públics com Jenni Hermoso o Paula Bonet en casos relacionats amb violències masclistes, presenta aquest llibre que revisa els judicis fets a les bruixes de tots els temps. Parla de casos reals i, alhora, reflexiona sobre els mecanismes que porten les noves caceres de dones en l'actualitat.

Teatre

Derecho a pataleta
Berta Prieto i Lola Rosales

Aquesta obra està protagonitzada per les *Espies de Veritat*, de la famosa sèrie de dibuixos animats emesa al desaparegut canal K3. A través del fracàs de les tres espies en una missió, l'espectacle tracta el cansament acumulat d'una generació obligada a ser la solució a tots els problemes del món. Es pot veure fins al 14 de maig a la Sala Beckett.

Música

A contrallum
Roger Padrós

És el segon disc de l'artista català, que va saltar a la fama per participar a *La Voz*. Té onze cançons d'estil pop que neixen d'un treball d'introspecció personal i musical del cantautor. Les emocions són les protagonistes de l'àlbum, que conté lletres que parlen sobre el dol, la felicitat, l'amistat, la confiança, l'autoestima, els records o el pas del temps.

Pelis i sèries

Godzilla i Kong: el nou imperi
Adam Wingard

El film narra la batalla de Kong i Godzilla contra una amenaça desconeguda que vol acabar amb el planeta. Les seves mateixes històries personals i orígens seran la clau per vèncer l'enemic a l'èpica Illa Calavera, escenari de les darreres pel·lícules de King Kong. Rebecca Hall, Brian Tyree Henry i Dan Stevens en són els protagonistes principals.

ESTILS DE VIDA

Dormir bé per poder viure millor

Foto: Freepik

i HIGIENE DEL SON

Donem molt poca importància al fet de dormir. Sembla que ens faci nosa, fins i tot, perquè voldríem treballar una mica més, acabar de veure la nostra sèrie preferida o continuar tafanejant a les xarxes. Però el fet de dormir és imprescindible per a una bona qualitat de vida i és evident que no ho fem del tot bé, perquè la Societat Espanyola de Neurologia adverteix que el 48% dels espanyols i el 25% dels infants no descansen prou.

Els factors que afecten el son i sobre els quals hem d'incidir són la duració, o sigui, la quantitat d'hores que dormim; l'eficiència, o el temps que triguem a adormir-nos; el moment que triem per fer-ho; la regularitat i els horaris; el grau d'alerta que mantenim; i, finalment, la qualitat del son en si mateixa, és a dir, si realment ens serveix per recuperar-nos físicament i mental.

És important detectar els casos greus d'insomni o apnea, que s'haurien de tractar adequadament. La resta de desajustos es poden corregir amb una bona higiene. La recepta, en general, seria descansar set hores com a mínim, relaxar-se abans de dormir per facilitar el procés, seguir uns horaris regulars i reduir al mínim el grau d'alerta per poder descansar plàcidament.

Les claus.....

SON

La Societat Espanyola de Neurologia adverteix que un 48% dels espanyols dormen malament

FACTORS

La manca d'hores de son, els horaris irregulars i el grau d'alerta són factors que ens afecten

INSOMNI

Si patiu habitualment insomni o apnea, n'heu de parlar específicament amb un especialista

HIGIENE

Perquè el son sigui reparador cal dormir les hores suficients i, sobretot, seguir un horari

Foto: Freepik

La fruita seca engreixa?

el context d'una dieta saludable la fruita seca no engreixa.

Així mateix, els greixos que tenen aquests aliments són cardiosaludables i contribueixen a un envelliment saludable. A més, el consum de fruita seca presenta molts altres beneficis per a l'organisme: un elevat contingut de proteïnes i minerals, així com de vitamines, antioxidants i fibra.

Amb relació al seu consum, es recomanen entre 3 i 7 racions, d'uns 35 g, de fruita seca a la setmana, i la millor manera de consumir-la és crua o lleugerament torrada, però sense sal. A Ametller Origen elaborem la fruita seca de manera artesanal, torrants-la amb llenya d'alzina i roire procedent de boscos sostenibles per aconseguir un producte saludable i diferencial amb el màxim sabor i nutrients.

Finalment, i pel que fa al moment ideal per consumir fruita seca, qualsevol hora del dia és bona per menjar aquest aliment tan saludable, però si hem de triar, és perfecte per menjar amb un iogurt al matí, un grapat a mig matí o per berenar.

Ametlles, avellanes, nous, nous de macadàmia, nous del Brasil, festucs, anacards, castanyes, pinyons o cacauets. Existeix una llarga llista de fruita seca i, encara que sovint s'han demonitzat pel seu elevat contingut calòric i perquè es diu que engreixen, aquests aliments són molt saludables per a la teva salut. Ho sabies? Sí, es tracta d'un fals mite i te'l desmuntem a continuació!

Habitualment, la fruita seca es considera un aliment molt calòric, ja que 100 g aporten entre 550 i 650 kcal. De totes maneres, si ens referim a la quantitat diària recomanada, que és aproximadament de 35 g, parlem d'unes 160 kcal. Per tant, en

12M 2024

Eleccions al Parlament de Catalunya

VOT PER CORREU

Fins al 2 de maig

Vot per correu

Per votar per correu, ho has de sol·licitar en una oficina de Correus o entrant a **correos.es** amb un certificat electrònic reconegut.

VOT ACCESSIBLE

Fins al 15 d'abril

Kit de vot braille

Si tens una discapacitat visual, pots demanar el kit de vot braille trucant al telèfon gratuït **900 500 912**.